KONCEPČNÍ STUDIE VYCHÁZKOVÉHO OKRUHU ZA BESEDOU

Obsah

Mapování, koncepce trasy	**2**
Stávající stav	**9**
SWOT analýza	**10**
Koncepce prostoru kolem Besedy a Vycházkový okruh	**11**
Vycházkový okruh za Besedou	**15**
Veřejné projednání	**25**

1. **Koncept**

2. **Veřejné projednání**

3. **Zpracování finální studie**

Mapování, koncepce trasy

Zadání

Studie přichází s řešením vycházkového okruhu za Besedou. Součástí studie je návrh úpravy prostranství před budovou, zaujímající pozici na nároží ulic Vitorazské a Říční. Spolu s plánovaným rozšířením domova seniorů bude jakousi vstupní branou do území. Vedle vycházkového okruhu sloužícího primárně seniorům, budou navrženy ještě další dvě trasy s různou délkou a náročností. Na trasách budou definována místa pro zastavení, odpočinek a další aktivity. Vycházkové trasy nabídnou dosud nepřístupný terén, nové výhledy do krajiny a intenzivní prožitek přírody.

Širší vztahy

Území se nachází mezi Vitorazskou ulicí, silnicí III. třídy, směřující z Českých Velenic do Rakouska a řekou Lužnicí, představující zároveň státní hranici. Za řekou se rozkládá městys Großdietmanns ve spolkové zemi Dolní Rakousy v okrese Gmünd. V minulosti předměstím města Gmünd bývaly i České Velenice. Samostatným českým městem se staly až v důsledku první světové války po stanovení nové státní hranice.

Řešené území v současnosti tvoří hodnotný zelený pás s řekou a rekreačním potenciálem pro obyvatele obou zemí. Předpokladem vycházkového okruhu je nové propojení s rakouským územím. Dosud je spojení s Rakouskem možné po silnici Vitorazské, která definuje vstup do Českých Velenic uzavřenou uliční strukturou a představuje významnou městskou třídu. Z ní lze sestoupit do řešeného území po cestách v různě fragmentárním stavu, stejně tak lze území doplnit o další možné prostupy. K hodnotám území patří jeho velká biodiverzita, podpořena existencí lokálních biokoridorů a biocenter. Kromě přírodního prostředí spočívá atraktivita území v jeho historii a s ní spojenými místy.

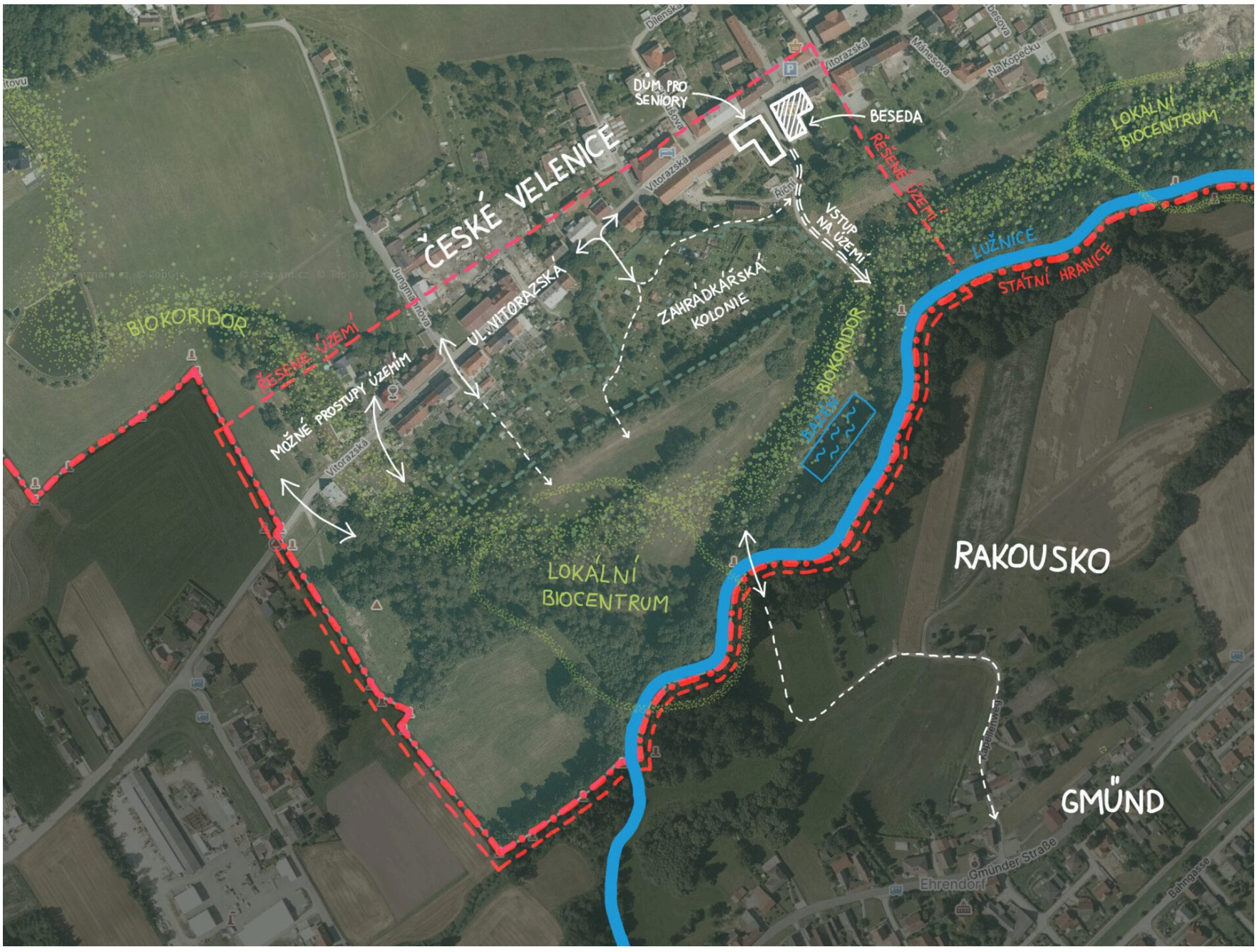
ČESKÉ VELENICE
DŮM PRO SENIORY
BESEDA
ŘEŠENÉ ÚZEMÍ
VSTUP NA ÚZEMÍ
ZAHRÁDKÁŘSKÁ KOLONIE
UL. VITORAZSKÁ
MOŽNÉ PROSTUPY ÚZEMÍM
BIOKORIDOR
LOKÁLNÍ BIOCENTRUM
LUŽNICE
STÁTNÍ HRANICE
BAŽANT
RAKOUSKO
GMÜND
Vitorazská
Dlenská
Mlýnská
Na Kopečku
Jungmannova
Gmünder Straße
Ehrendorf
Bahngasse

Historiské mapy

Mapa 1720

Vidíme znázornění polohy města Gmünd při soutoku řeky Lužnice a pravostranného přítoku Braunaubachu (Skřemelice). Poblíž je značka s názvem města Schrems. V mapě nenajdeme České Velenice, které vznikly z historických obcí a získaly svůj dnešní název roku 1922.

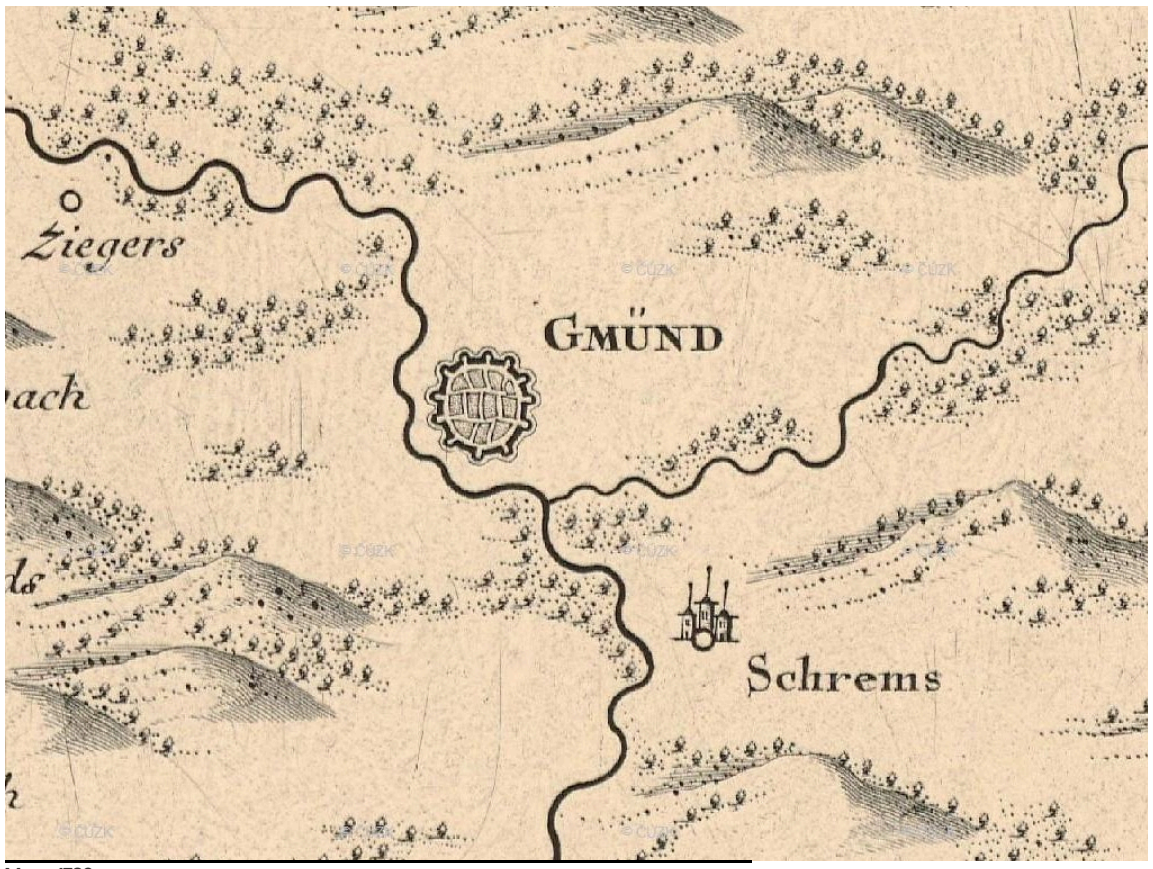

Mapa 1720

Císařské otisky

Na mapě vidíme v oblasti řešeného území velký nápis Erlen Feld (olšový háj), který je z jedné strany vymezen silnicí, dnešní ulicí Vitorazskou, z druhé strany pak cestou se stromořadím. Pozici cesty se stromořadím odpovídá dnešní val na rozhraní louky (dle legendy mokré) a pozemku s bazénem. Z legendy mapy vyčteme, že na pozemku současného domova seniorů byla skupina mladých jehličnanů. Řeka Lužnice je zobrazena s řadou meandrů, které si uchovala až do současnosti.

Císařské otisky

Mapa 1891

Vznikla jako součást tzv. třetího vojenského mapování na území Rakouska-Uherska. Nápis Franz Josef Bahn (Dráhy Františka Josefa) nás upozorňuje na významnou železniční trať jdoucí do Vídně. Spolu s nádražím a železničními dílnami se staly důležitým hospodářským impulzem oblasti.

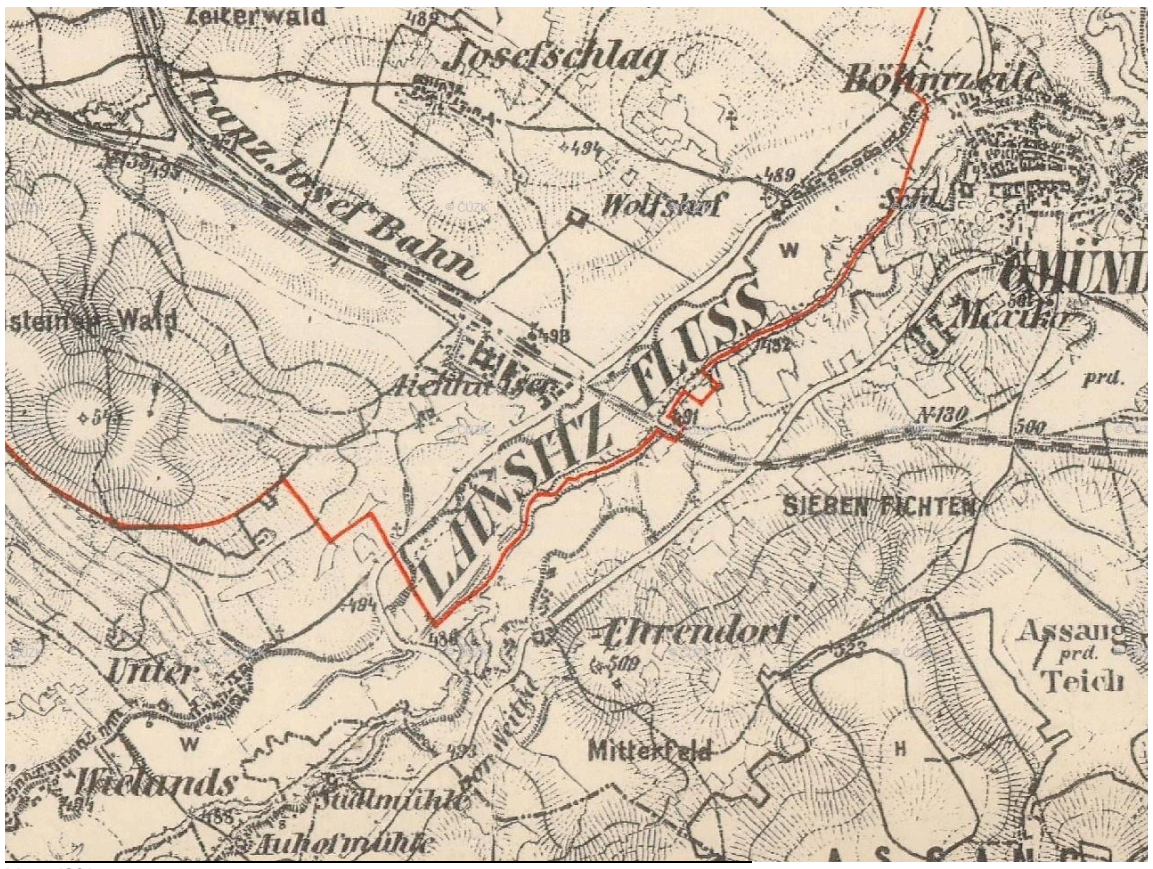

Mapa 1891

Speciální mapa třetího vojenského mapování, opraveno do roku 1913

Vidíme počínající zástavbu při Vitorazské ulici.

Speciální mapa třetího vojenského mapování

Mapa – Topografická sekce třetího vojenského mapování, reambulováno ? 1938?

Zástavba při Vitorazské ulici je již poměrně souvislá. Vyznačena je cesta se stromořadím, kterou známe již z císařských otisků, avšak nyní se stromy po obou stranách. Řešené území je definováno jako louka.

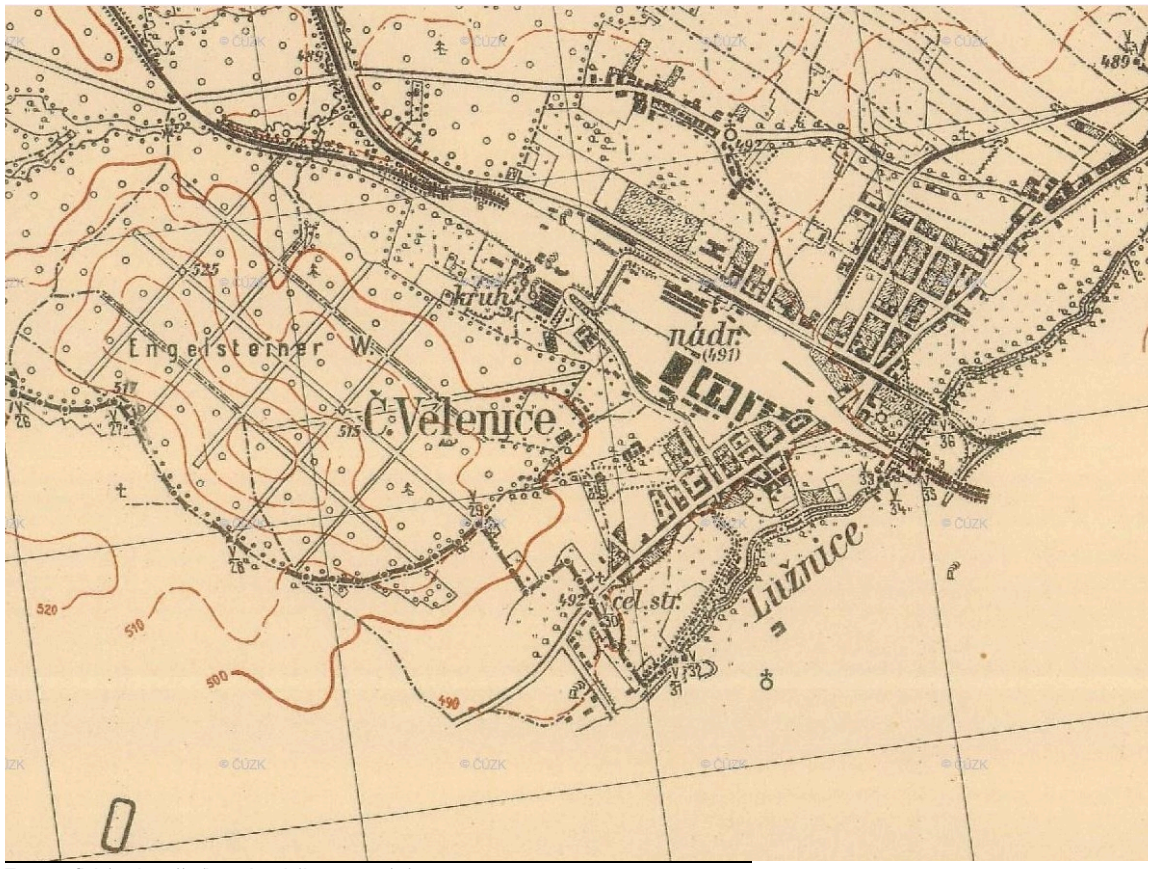

Topografická sekce třetího vojenského mapování

Letecký snímek 1946

Vidíme, že řešené území je oproti dnešnímu stavu téměř bez stromů. Tvoří jakoby rozsáhlou jednolitou louku, která na rozdíl od okolních pozemků není členěna na menší hospodářské jednotky. Nenajdeme zde ani stopy po bombardování, kterých si všimneme na pozemcích u trati.

Letecký snímek 1946

Letecký snímek 1952

Pozorujeme scelení pozemků v okolí, zejména na druhé straně od Vitorazské ulice směrem k hřbitovu. Od něho vede nová široká cesta, která souvisí s budováním ženijně technického zátarasu (ŽTZ), sloužícího v dobách železné opony.

Letecký snímek 1952

Stávající mapy

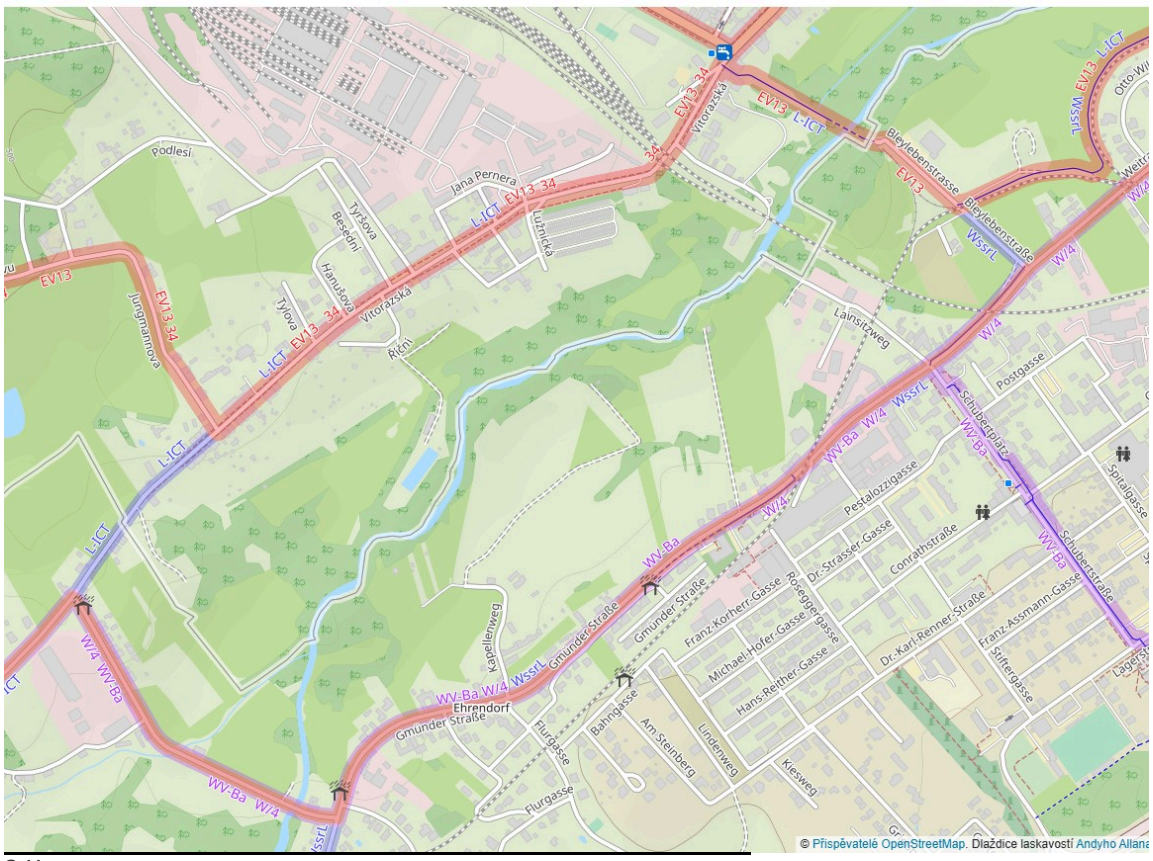

Cyklomapa

Cyklomapa

Ulicí Vitorazskou, silnice III. třídy, vede hned několik významných historicko-naučných cyklostezek. Stezka železné opony (EruoVelo 13 – Iron Curtain Trail) je téměř 10 500 km dlouhá trasa, vedoucí po celé délce bývalé „železné opony“ od Barentsova moře až po Černé moře v Bulharsku. Významná je též cyklistická trasa Stezka Českem (34), vedoucí podél hranic České republiky a mající délku 2 286,4 km. Místem dále prochází naučná stezka „Pamětí Vitorazska“, okruh o 54 km seznamující s historií regionu. Stezky doplňuje „Lainsitztaler Iron Curtain Trail“ (L-ICT), vedoucí z Hojné Vody do Gmündu. Hned za hranicemi se lze napojit ještě na stezky „Waldviertel-Radweg“ (W/4) a „Waldviertelbahn Radweg“ (WV-Ba).

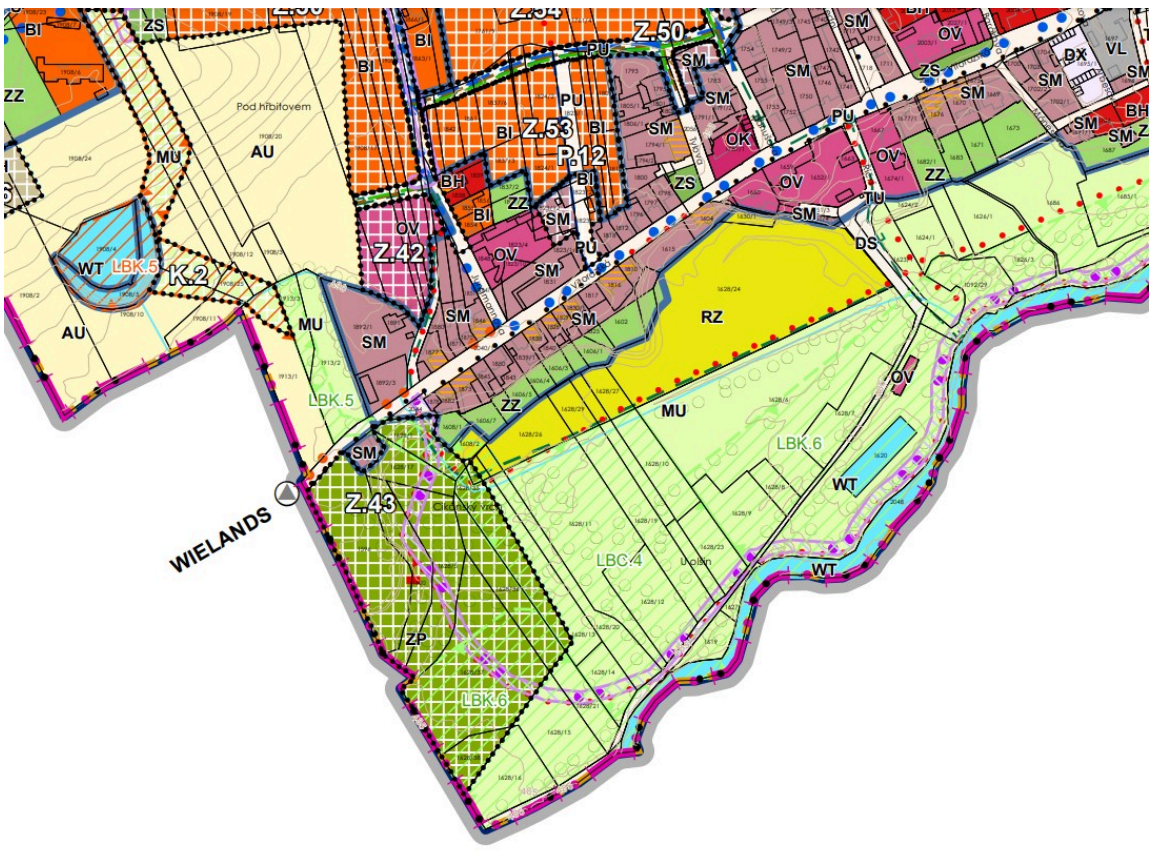

Územní plán

Územní plán

Dle stávajícího platného územního plánu se v řešeném území nachází lokální biocentrum (LBC.4). Biocentrum je tvořeno jednak kompaktními dřevinnými porosty na Cikánském vrchu a jednak dřevinným doprovodem v nivě Lužnice. Zastoupeny jsou dub letní, topol osika, vrba křehká, javor klen, javor mléč, bříza bělokorá, olše lepkavá, lípa srdčitá, ojediněle křovité vrby (v. popelavá, v. jíva, v. křehká). V severovýchodní části jsou zastoupeny pravidelně sečené luční porosty s průměrnou druhovou diverzitou.

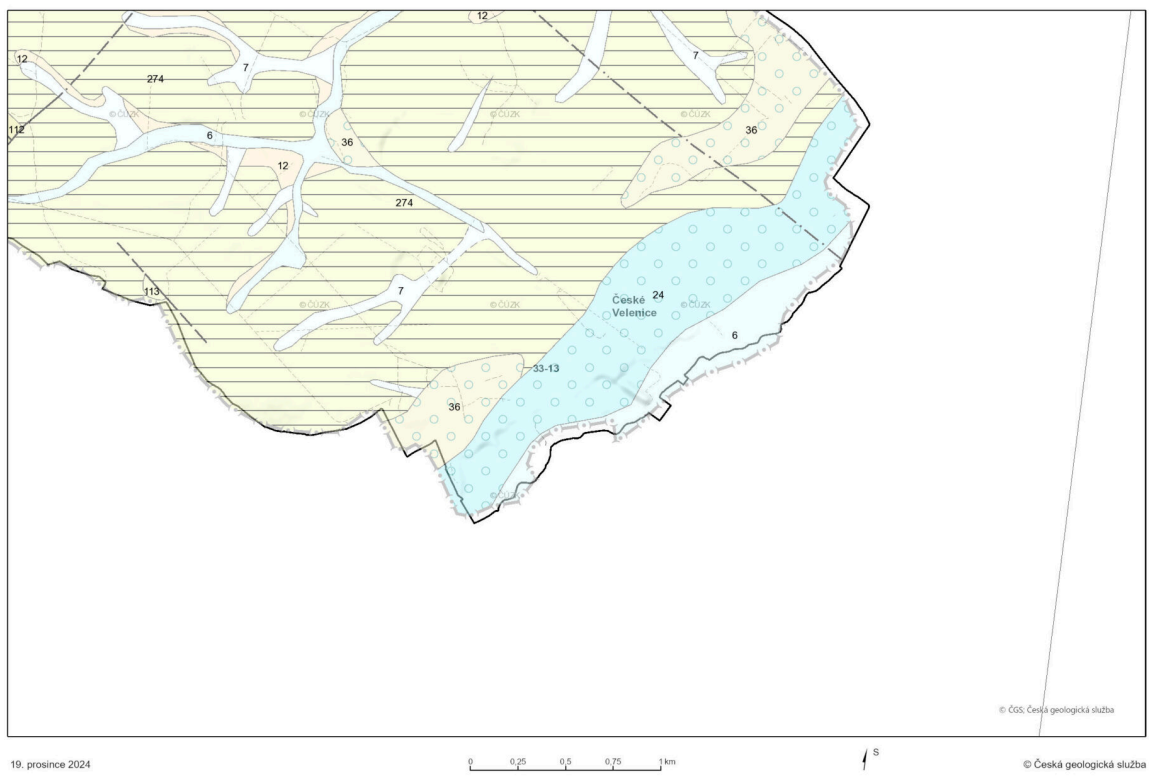

Geologická mapa

Geologická mapa

Převažuje písek a štěrk, při řece nivní sedimenty.

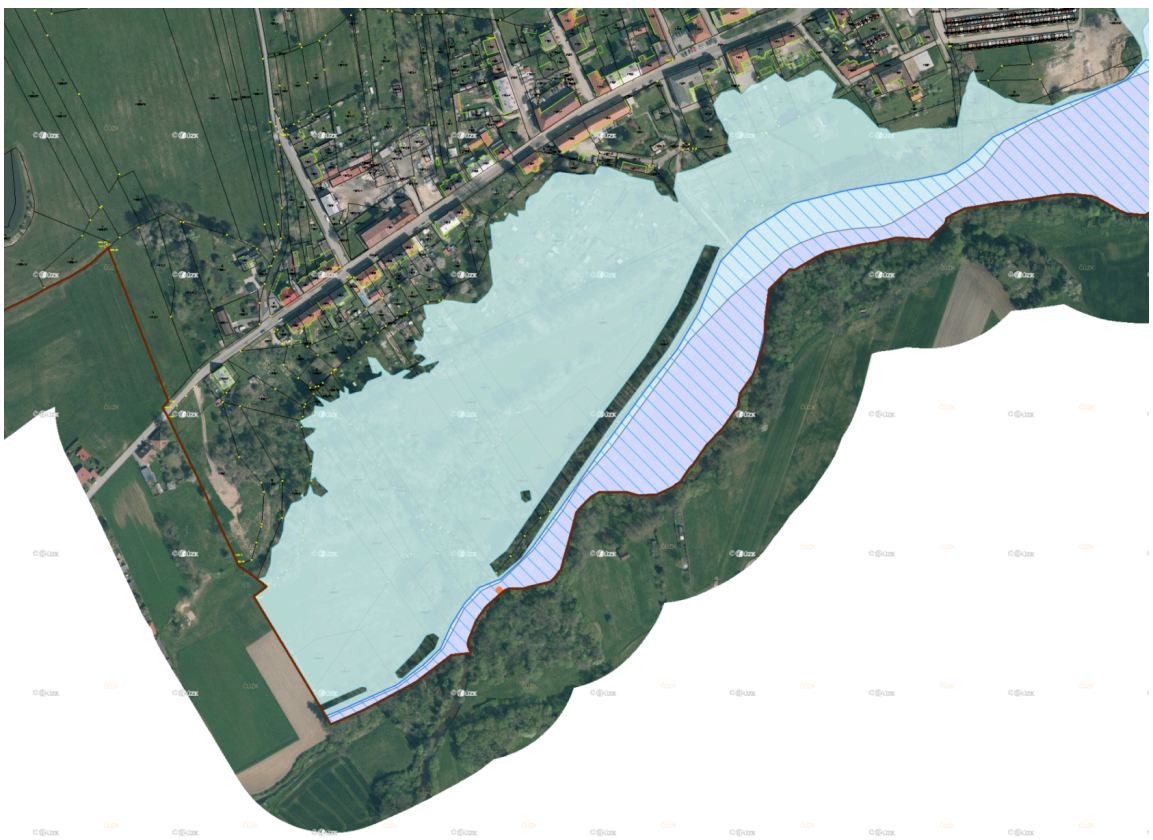

Záplavové území

Záplavové území

Výše uvedená oblast nivních sedimentů se překrývá s územím, které je definováno jako aktivní zóna stoleté vody. Zóna zahrnuje území s pětiletou a dvacetiletou vodou.

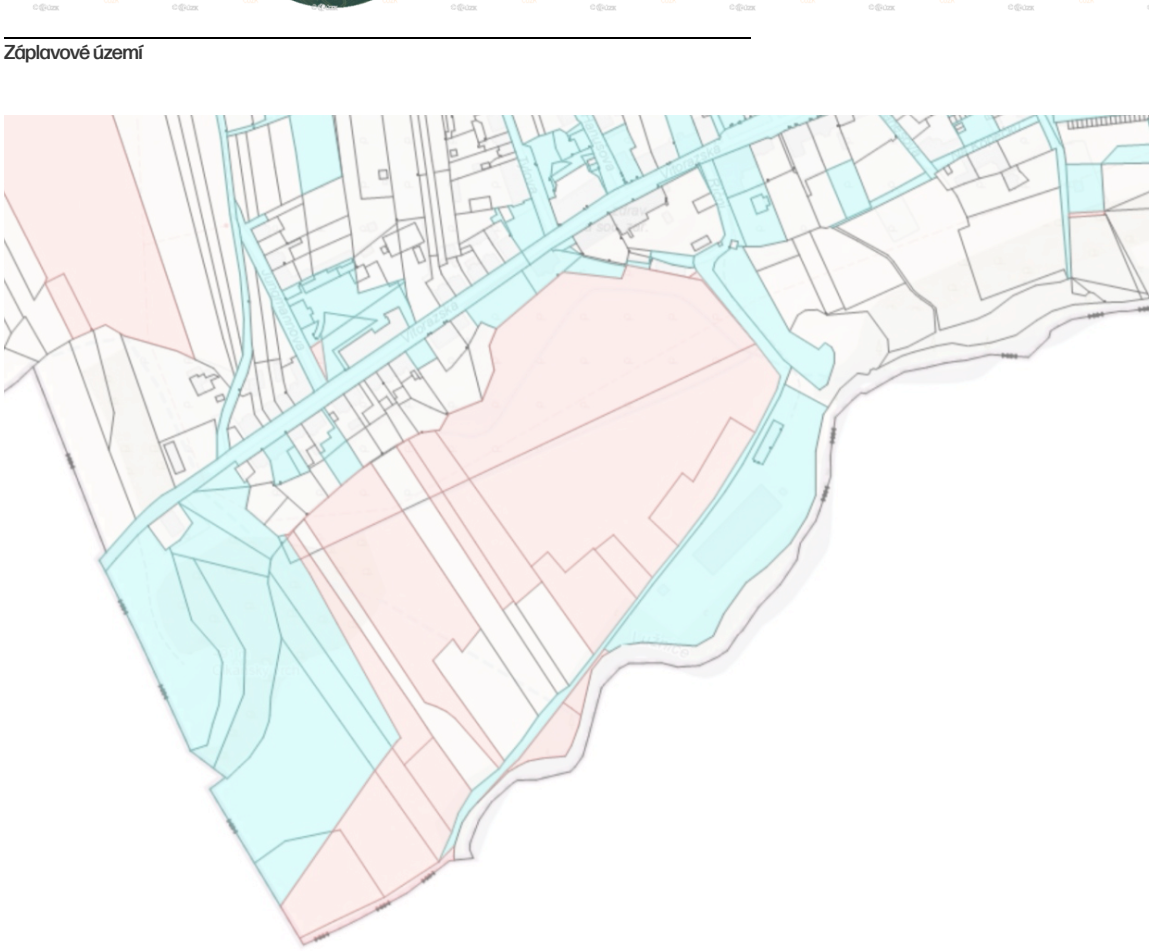

Pozemková mapa

Mapa vlastníků pozemků

Na pozadí katastrální mapy je jsou vidět pozemky ve vlastnictví města České Velenice (modré) a pozemky, které vlastní Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (červené). Ostatní pozemky na řešeném území vlastní soukromníci.

Stávající stav

Beseda: Budova besedy je jednou z významných kulturně-společenských institucí města. Svojí polohou při Vitorazské ulici

Svah: Svah za zahradou Besedy má potenciál stát se prostorem pro její další aktivity. Přírodní rámec místa vybízí k rozhledu po

Kmeny: Při procházení lesem zaujmou stromy s výrazným a silným kmenem. Navozují pocit stability a příležitost pro posezení.

Široké řečiště: Široké řečiště uprostřed lesa vytváří zajímavé prostředí pro delší zastavení. Světelné proměny odrážející se na

Přístupný břeh: Přístupný břeh s nízkým travním porostem umožňuje přímý kontakt s vodou.

Vysoký břeh: Vysoký břeh nese potenciál pro vybudování lávky na druhý břeh.

Výhled na louku: Otevřenost a rozlehlost výhledu na louku ve stínu lesa skýtají příhodné podmínky pro setrvání.

Vysoký val: Val tvoří výrazný předěl v řešeném území. Probíhá ve stopě historické cesty, jejíž existenci máme doloženu v historických

Stromy se zástavbou v pozadí: Stromy s tušenou zástavbou jsou připomínkou, že jsme v blízkosti lidských sídel na území Rakouska.

Lesní mýtina: Lesní mýtina je jedním z dalších přírodních prvků, které lze v území vidět. Dle územního systému ekologické stability

Průhled skrz les: Průhled skrz les na budovy v dáli patří k ojedinělým obrazům v území.

Betonová konstrukce: Betonová konstrukce na rozhraní louky a lesa vybízí k transformaci na stavbu menšího měřítka

Rozhled po louce: Rozlehlá louka v cípu Česko-rakouské státní hranice. Louka je lemována stromy, rostoucími podél řeky Lužnice,

Lesní pěšina: Z otevřené louky se vstoupí na lesní pěšinu. Kouzelnou atmosféru smíšeného lesa umocňuje sluneční světlo,

Výstup u posledního domu před státní hranicí: Výstup z lesa u posledního domu před státní hranicí. Cesta ústící ven z lesa je

Státní hranice: Hranice s Rakouskem v současnosti nejsou frekventovaným místem jako spíše symbolickým, s politickou

Pozemek a cesta při státní hranici: Zdálo by se, že jsme na soukromém pozemku, ale kromě domu patří pozemek městu.

Cesta do lesa: Od poslední fronty domů městské třídy Vitorazská lze sejít po přístupové cestě zpátky do lesa.

Louka vedle zahrádkářů: Výjev otevírající se od zahrádkářské osady je malebný. Vidíme stromy a keře různých druhů, velikostí

Zahrádkářská osada: Cesta podél zahrádkářské osady lemovaná břízami. Zahrádkáři patří k jednomu z typických fenoménů české

SWOT analýza

Silné stránky (S – Strenghts)

Řešené území představuje hodnotný zelený pás mezi dvěma sídelními útvary. Historický vývoj vedl k tomu, že oba útvary, tvořící kdysi jeden celek, se octly na odlišném státním území. Samotná státní hranice prochází řekou Lužnice, která si možná díky tomu zachovala svůj přirozený charakter s meandry. Zelený pás s řekou charakterizuje velká biodiverzita, kterou dokládá střídání lokálních biocenter s biokoridory. V současnosti lze vnímat historickou specifičnost a přírodní rozmanitost jako hlavní přednost.

Slabé stránky (W – Weaknesses)

Nedostatečný přístup do území z rakouské strany oslabuje jeho turistické využití. Spolu s faktem, že se nachází v záplavové oblasti vede k nižší ekonomické lukrativnosti a nemožnosti výstavby větších stavebních projektů. Špatná prostupnost územím a fragmentárnost stávajících cest vede k neatraktivnosti návštěvy této části obce. Zanedbanost pozemku s bazénem a zchátralým stavem staveb je místem v území žádajícím v budoucnu zlepšení.

Příležitosti (O – Opportunities)

Dostavba domova seniorů spolu s úpravou prostoru před Besedou je příležitostí pro rozvoj aktivit v území. Kromě uživatelů těchto institucí bude sloužit dalším návštěvníkům. Ke zvýšení atraktivity místa by mělo přispět nové propojení s rakouským územím přeš řeku Lužnici. Na rakouském břehu se lze napojit na síť cest, které procházejí malebným předměstím Großdietmanns a dále až do Gmündu. Obnovení přeshraniční spolupráce je klíčovým aspektem rozvoje širší oblasti.

Hrozby (T – Threats)

Území se nachází v záplavové oblasti stoleté vody. Zóna aktivní stoleté vody je ohraničena valem, sloužícím zároveň jako pěšina. Odlehlost území nese riziko ekonomické stagnace a úpadku. V územním plánu zanesená cyklostezka, vedoucí od ústí Vitorazské ulice skrz řešené území a déle podél řeky Lužnice představuje ohrožení přírodního charakteru území.

Koncepce prostoru kolem Besedy

Tři prostory, jeden celek

Návrh pracuje se třemi samostatnými prostorovými celky – předprostorem Besedy, veřejnou zahradou a vycházkovým okruhem v nivě Lužnice. Každý z těchto úseků má svůj vlastní charakter, funkci a měřítko – od městského parteru a sdílené ulice, přes zahradu pro každodenní pobyt, až po krajinou vedenou smyslovou stezku.

Přesto však všechny části propojuje jednotná myšlenka: vytvářet vstřícné prostředí pro pohyb, setkávání a vnímání místa. Architektonické a krajinářské prostředky se proměňují podle okolí, ale zůstávají čitelné – v rytmu zeleně, přirozenosti materiálů i důrazu na otevřenost a pobytovost. Dohromady tak vzniká souvislý pás prostoru, který propojuje město, krajinu i komunitu.

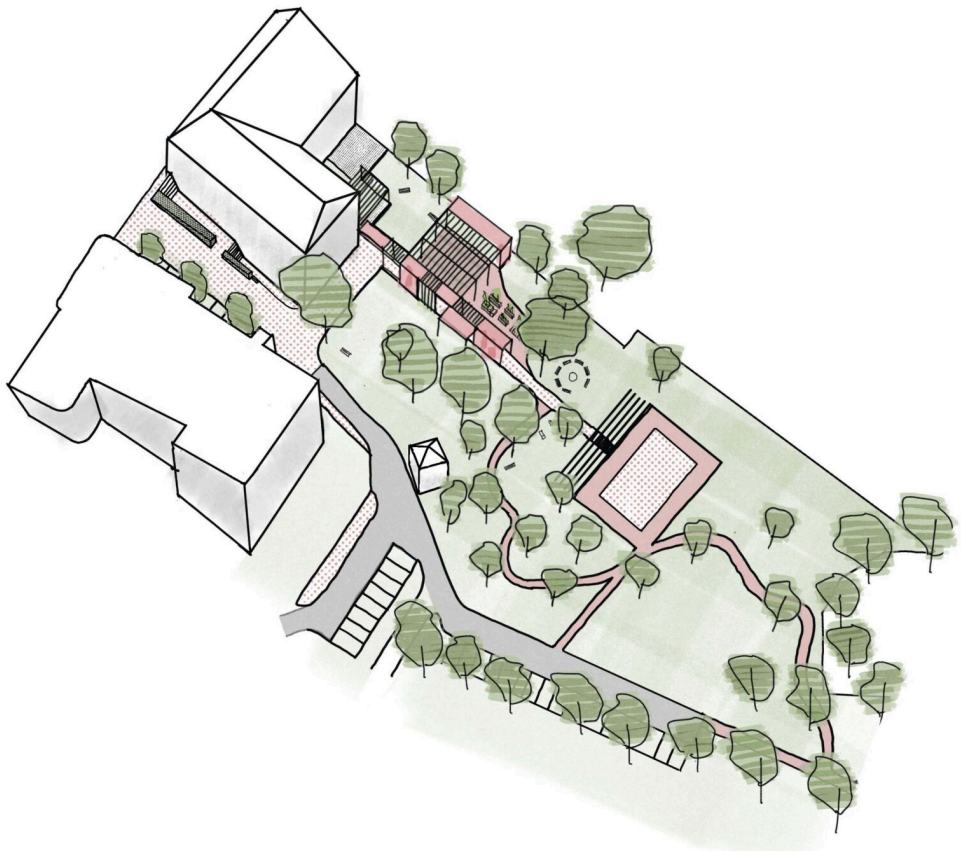

Úvod k návrhu veřejného prostoru

Návrh přináší komplexní řešení veřejného prostoru v okolí Besedy – kulturní instituce, která se spolu s plánovaným rozšířením domova pro seniory stává vstupní bránou do širšího území. Nově navržený předprostor Besedy i veřejná zahrada za budovou představují dvě samostatné funkčně odlišné části, které spolu vytvářejí soudržné prostředí pro pohyb, pobyt i setkávání.

Zatímco předprostor pracuje s městským měřítkem, rytmizací zeleně, sdíleným prostorem a reprezentativní úpravou vstupu do budovy, zahrada na opačné straně objektu nabízí klidnější zázemí pro volnočasové aktivity, tvoření, komunitní péči i každodenní odpočinek. Obě části propojuje důraz na bezbariérovost, ekologické principy a přirozené začlenění do okolní struktury.

Výsledkem je prostředí, které reaguje nejen na potřeby současných i budoucích obyvatel, ale zároveň posiluje charakter místa – jako místa sdíleného, prostupného a zakořeněného v každodenním životě.

Ulice Říční a Vitorazská

Prostor před Besedou je navržen jako důstojné veřejné prostranství, které odpovídá významu této kulturní instituce v životě města. Vytváří přirozené zázemí pro každodenní pohyb, krátká zastavení i společenské události. Prostor se nachází na rozhraní dvou charakterově odlišných ulic – městské Vitorazské a klidnější Říční, která tvoří přístupovou osu k Domovu pro seniory i k budově Besedy samotné.

Ulice Vitorazská je urbanisticky vnímána jako hlavní městská třída s potenciálem budoucí proměny na moderní bulvár. Tato dlouhodobá koncepce však přesahuje rámec řešeného území. V rámci návrhu je do prostoru při východním okraji Besedy umístěna pouze dvojice parkovacích stání, doplněná o nové stromy, které navazují na stávající uliční zeleň a zároveň podporují dlouhodobou koncepci postupného zklidňování a ozelenění Vitorazské třídy.

Dlážděná plocha zde slouží nejen jako chodník, ale také jako reprezentativní vstupní prostor, který může být částečně využit pro venkovní posezení přilehlé kavárny. Stromy jsou osazeny v pravidelném rytmu, což podporuje kompaktní městský výraz a zároveň poskytuje přirozený stín i mikroklima.

Ulice Říční je navržena jako sdílený prostor bez obrub, kde se pěší, cyklisté i automobily pohybují ve společné rovině. Zpevněné plochy jsou provedeny v jednotné výškové úrovni a členěny pouze vizuálně, což podporuje volnost pohybu, přehlednost a přístupnost pro všechny věkové i pohybové skupiny.

Podél Říční ulice jsou umístěna parkovací místa se zatravňovací dlažbou, která slouží především návštěvníkům Domova pro seniory. Parkovací pásy se střídají s pásy zeleně a výsadbou stromů, doplněné o trvalkové záhony. Vysoká zeleň a rozvolněné výsadby mezi stáními zajistí, že dopravní funkce prostoru nenaruší klidný charakter provozu domova ani jeho koncepci jako zařízení zasazeného v zeleni. Vegetace zde zároveň poskytuje příjemné mikroklima a přispívá k ekologické rovnováze v ulici.

Terénní převýšení mezi Říční ulicí a vstupní úrovní Besedy je řešeno pomocí gabionových opěrných stěn, které prostor přirozeně členěním oddělují, ale zároveň umožňují jeho vizuální propojení. Gabionové koše slouží jako technický prvek s výrazným podílem estetiky – budou porostlé popínavými rostlinami, které jejich charakter změkčí a pomohou je začlenit do celkové kompozice prostoru.

Přístupová trasa k Besedě je přímá, přehledná a bezbariérová, s plynulým napojením na uliční prostor. Ulice propojuje všechny vstupy do objektu – hlavní vstup z Vitorazské, boční vstup z Říční ulice i vstup ze strany zahrady, čímž zajišťuje snadnou dostupnost pro všechny skupiny uživatelů, včetně osob se sníženou pohyblivostí. Dlažba a výškové řešení umožňují pohodlný pohyb bez bariér a zároveň přehledné vedení trasy v rámci sdíleného prostoru.

Celý prostor zajišťuje přirozené propojení mezi veřejnou institucí, obytnou zástavbou a městským parterem. Kromě dopravní funkce plní i roli kulturního předpolí, místa setkávání a vstupu do společenského života města. Návrh

Legenda

- Řešené území
- Státní hranice
- Hranice parcel
- Vrstevnice
- Okolní zástavba
- Zpevněná plocha - dlažba - společný prostor
- Zpevněná plocha - asfalt - vozovka
- Zpevněná plocha - mlat / štěrková cesta
- Dřevěná terasa - nová
- Betonové pódium - nové
- Zastřešení pergoly
- Zastínění pergoly popínavými rostlinami
- Trávník
- Zatravňovací rohože - parkovací stání
- Stávající stromy
- Nové stromy
- Stromy k odstranění
- Nové lavičky
- Původní lavičky
- Vyvýšený záhon
- Původní / nový mobiliář dětského a workout hřiště

Veřejná zahrada Za Besedou

Zahrada za Besedou vytváří prostor pro setkávání, tvoření i odpočinek. Slouží nejen návštěvníkům kulturních akcí, ale rozšiřuje také možnosti venkovního pobytu pro obyvatele přilehlého domova důchodců, dětské herní skupiny i umělecké kroužky. Může se zde promítat film, posedět u táboráku nebo pořádat slavnosti – vše v přirozeném rytmu zahrady.

Základní prostorové členění zahrady rozděluje území na klidovou zónu a funkční část. Klidová zóna je tvořena volnou travnatou plochou v sousedství domova pro seniory, kde je možné nerušeně odpočívat ve stínu stromů. Naproti tomu funkční část zahrady soustřeďuje většinu aktivit – komunitní zahradu, altán, multifunkční prostor, dětské hřiště i přístup k amfiteátru.

Obě části propojuje hlavní kompoziční osa, která prochází středem prostoru. Tato osa je zvýrazněna dřevěným altánem – částečně zastřešeným a zakrytým ocelovými panely s mezerami, jež vytvářejí průhledy do jednotlivých částí zahrady. Právě mezery a otevřené průhledy v konstrukci napomáhají jemnému členění prostoru a vizuálnímu propojení všech funkcí. Altán zároveň slouží jako opora pro popínavé rostliny s jedlými plody, které dodávají prostoru přírodní charakter i vůni.

Z altánu se plynule navazuje na komunitní zahradu, která přes hlavní osu přechází do ovocného sadu. Toto propojení nevyžaduje překonání výškových rozdílů po schodech – zajištěn je tak bezbariérový přístup od zahrady až k pódiu amfiteátru.

V rámci návrhu dochází i k přesunu stávajícího dětského hřiště blíže k nové kavárně s terasou, která vzniká v budově Besedy. Nové hřiště bude lépe provázáno s kulturním i společenským děním v zahradě.

Na pozemku se rovněž nachází stroje pro venkovní fitness, které mohou být buď zachovány, nebo doplněny o nové v místě vstupu do ovocného sadu – tam, kde se otevírá výhled do krajiny a uživatelé mohou cvičit v kontaktu s okolní přírodou.

Umístění nových laviček je vždy promyšleno s ohledem na stín, výhled do krajiny nebo přímou vazbu na dětské hřiště a komunitní zahradu – tak, aby každý kout zahrady nabízel možnost spočinout a dívat se kolem.

Na konci hlavní osy, na pomezí louky a zahrady, se otevírá amfiteátr. Využívá přirozenou svažitost terénu – hlediště tvoří gabionové koše s dřevěnými sedacími obklady, které umožní pohodlné posezení a výhled směrem k přírodnímu pódiu. To bude určeno pro větší společenské akce, koncerty i komunitní představení. Díky své poloze v otevřené krajině přirozeně navazuje na celý prostor zahrady.

Celý prostor nese myšlenku veřejné zahrady, jejíž plody i funkce jsou určeny všem – ať už k pěstování, ke sdílení, k odpočinku nebo k oslavě.

Legenda

- Řešené území
- Státní hranice
- Hranice parcel
- Vrstevnice
- Okolní zástavba
- Zpevněná plocha - dlažba - společný prostor
- Zpevněná plocha - asfalt - vozovka
- Zpevněná plocha - mlat / štěrková cesta
- Dřevěná terasa - nová
- Betonové pódium - nové
- Zastřešení pergoly
- Zastínění pergoly popínavými rostlinami
- Trávník
- Zatravňovací rohože - parkovací stání
- Stávající stromy
- Nové stromy
- Stromy k odstranění
- Nové lavičky
- Původní lavičky
- Vyvýšený záhon
- Původní / nový mobiliář dětského a workout hřiště

Perspektiva

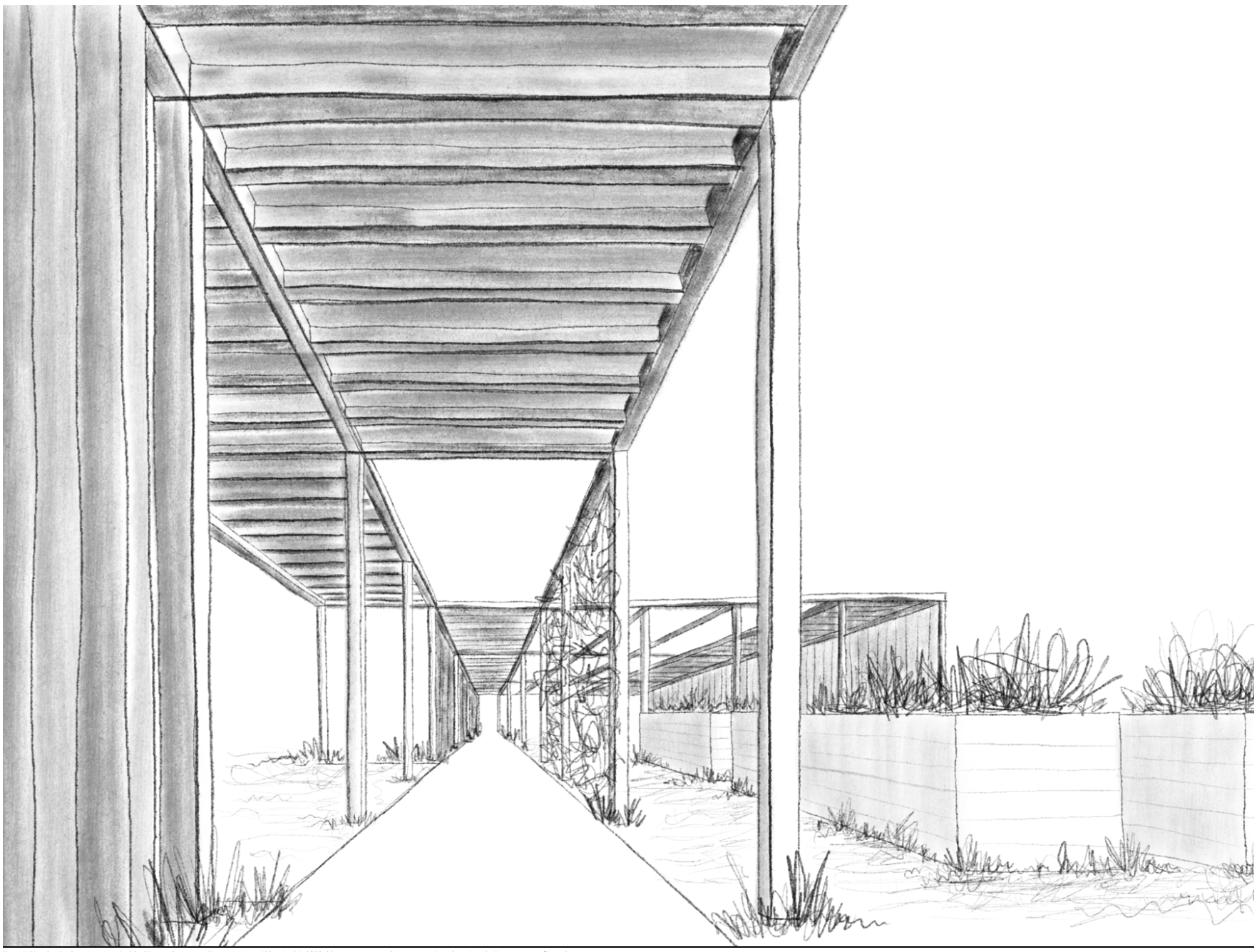

Podélný altán propojující kavárnu u Besedy, dětské hřiště, posezení, komunitní zahrádku a amfiteátr

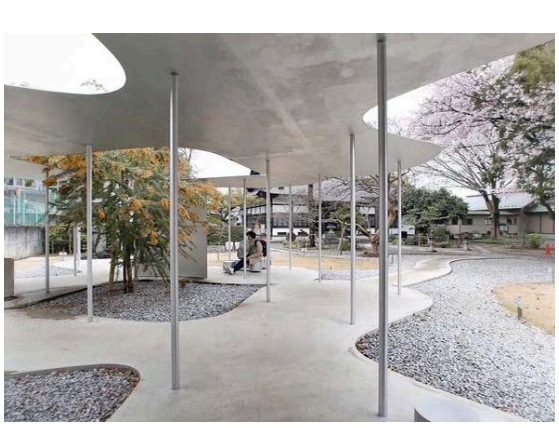

Sonei-ji pavilon, SANAA [1]

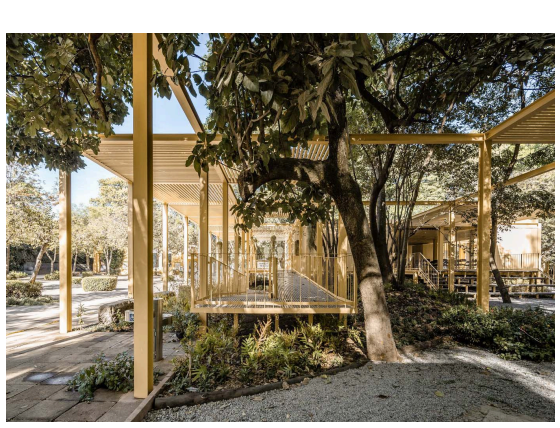

Návštěvnické centrum ZOO Chapultepec, TEAM730 [2]

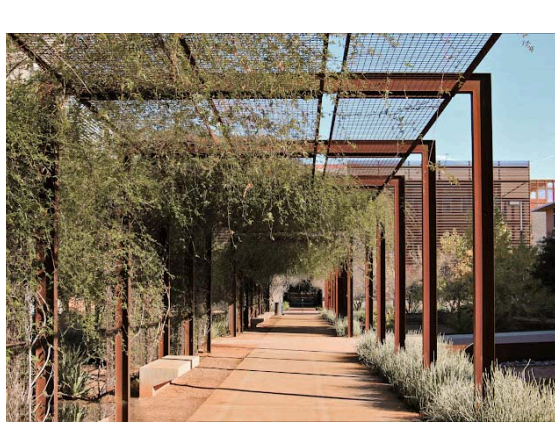

Univerzitní kampus [3]

Příklady realizace gabionových košů se sezením [4]

[5]

Vycházkový okruh za Besedou

Vycházkový okruh za Besedou je projektem, jehož cílem je zpřístupnit a kultivovat část přírodního území v jižním cípu Českých Velenic a nabídnout ji k pobytu širokému spektru uživatelů. Projekt navazuje na plánované rozšíření domova seniorů a spolu s objektem Besedy vytváří přirozený vstup do území, kde se městská struktura postupně rozvolňuje a přechází do krajiny.

Základní myšlenkou návrhu je vytvoření systému tří vzájemně propojených vycházkových okruhů, které se liší délkou, náročností, charakterem povrchů i intenzitou kontaktu s přírodou. Trasy jsou navrženy tak, aby umožňovaly jak krátké, klidné procházky, tak delší vycházky s možností objevování širších souvislostí krajiny, vody a historických vazeb místa.

Tři vzájemně propojené okruhy — tři zážitky

Celý systém tras je koncipován jako propojená síť tří okruhů, které se liší délkou, náročností, charakterem povrchu i intenzitou kontaktu s okolní přírodou:

1. okruh – přístupný a komfortní (zelená)

První okruh je nejkratší, s délkou přibližně 0,5 km, a je určen především seniorům z přilehlého domova, rodičům s kočárky, dětem na odrážedlech či koloběžkách a osobám se sníženou schopností pohybu. Povrch stezky je navržen z hnědého vodopropustného asfaltu, který zajišťuje bezbariérový, komfortní a bezpečný pohyb bez překážek. Okruh umožňuje snadný kontakt s přírodou, aniž by vyžadoval fyzickou náročnost, a nabízí možnost klidného pobytu u vody, která je hlavním určujícím prvkem celé trasy. Klidný tok řeky v lesním prostředí vytváří silný potenciál pro regeneraci, zpomalení a vnímání krajiny.

2. okruh – měkčí kontakt s přírodou (žlutá)

Druhý okruh, o délce přibližně 0,7 km, částečně využívá trasu prvního okruhu a dále se od něj odklání do otevřenějších částí území. Povrch je zde tvořen mlatem, materiálově i barevně navazujícím na asfalt, avšak s měkčím a přírodnějším charakterem. Trasa je stále dobře průchodná pro seniory i kočárky, zároveň však nabízí intenzivnější kontakt s okolním prostředím. Vede lesem podél řeky, rozšiřuje možnosti pobytu na louce a otevírá výhledy do krajiny. Koncepčně se zde počítá s budoucím napojením na rakouské území prostřednictvím nového přechodu přes řeku.

3. okruh – prolínání tras a přírodního prostředí (červená)

Třetí okruh je nejdelší, s délkou téměř 1,5 km, a kombinuje úseky obou kratších tras. První část vede podél řeky, odkud trasa pokračuje hlouběji do lesního prostředí, kde nabízí sérii zastavení, průhledů a klidových míst. Za polovinou okruhu stezka ústí u hraničního přechodu na Vitorazské ulici. Odtud je možné vycházku dále rozvíjet alternativními směry — například směrem k obecnímu hřbitovu, který představuje významnou historickou stopu města, nebo pokračovat po trase krajinou, kde se střídají lesní a luční úseky.

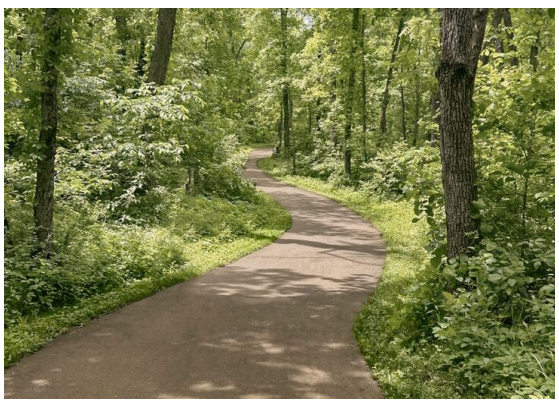

1. okruh (zelená)

2. okruh (žlutá)

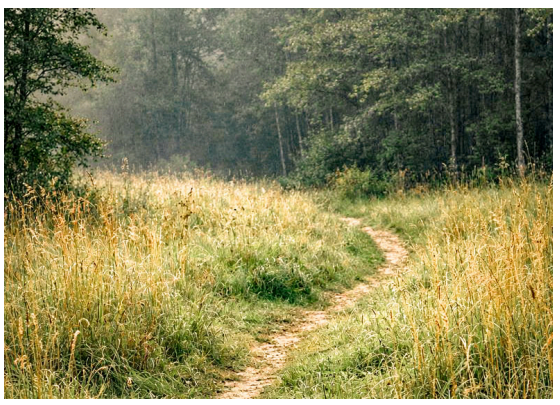

3. okruh (červená)

Hlavní myšlenky okruhů

Tyto stezky Vás provedou krajinou, kde se přirozené procesy prolínají s historickými stopami a smyslovým vnímáním. Jednotlivé zastávky se opírají o tři hlavní tematické linie:

Historická stopa

Zastávky připomínají místa, kde se krajina dotýkala dějin. Bývalá plovárna pod dohledem pohraničníků, signálka nebo železná opona zde zanechaly stopy, které jsou stále čitelné. Skrze krajinné prvky, symbolické instalace a trasy bývalých hlídek Vás stezka zve k zamyšlení nad pamětí území.

Naučná stezka

Zarůstající louky, měnící se les nebo přirozená dynamika vody – příroda je hlavním vypravěčem této trasy. Naučné zastávky Vás seznámí s ekologickou rozmanitostí území a umožní Vám lépe porozumět proměnlivému charakteru krajiny. Objevování je zde pozvánkou k vnímání souvislostí.

Smysly vody

Voda není jen prvkem krajiny, ale i prostředníkem pro vnímání. Na některých místech si můžete sáhnout na její proud, jinde vnímat její zvuky nebo se zastavit u odrazu na hladině. Voda Vás osloví zrakem, sluchem i dotykem – jako prvek klidu, hry i živého pohybu.

Zastavení

1/ Práh lesa

Výchozím bodem soustavy stezek je platforma situovaná pod korunami stromů, která přirozeně navazuje na přístupovou cestu a uzavírá její osu v kontaktu s řekou. Prostor je doplněn o informační panel s mapou a stručným popisem jednotlivých tras.

Platforma je koncipována jako horizontální pobytová plocha kombinující plný dřevěný povrch s částmi z pororoštu, které umožňují vizuální kontakt s protékající řekou pod ním. Návrh klade důraz na univerzální přístupnost a plnohodnotné užívání prostoru všemi návštěvníky bez ohledu na věk či míru pohybového omezení.

Vstupní zastavení pracuje s vodou jako aktivním prvkem, který je uveden do pohybu vědomým zásahem člověka. Archimédův šroub umožňuje mechanické vyzvednutí vody z řeky a následné vedení sérií kaskád, přepadů, stavidel a drobných mlýnků, které reagují na její sílu a zpřítomňují její energii. Tok je čitelný a sledovatelný v celé délce trasy až k dalšímu zastavení.

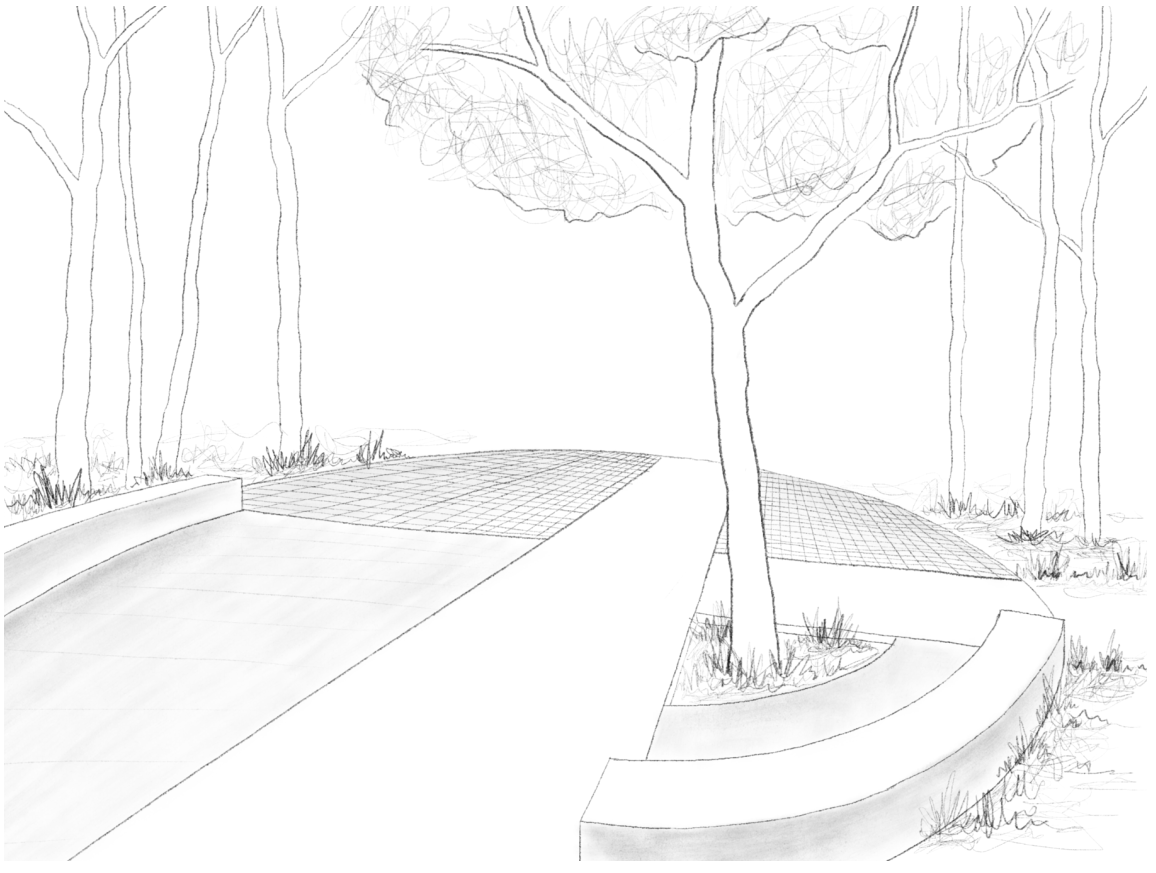

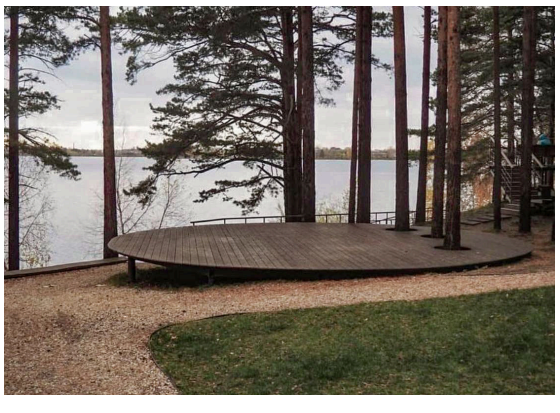

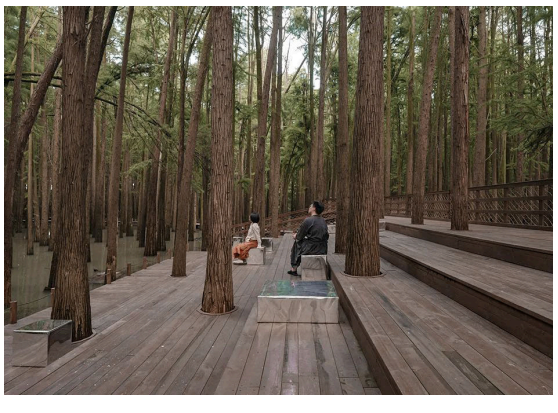

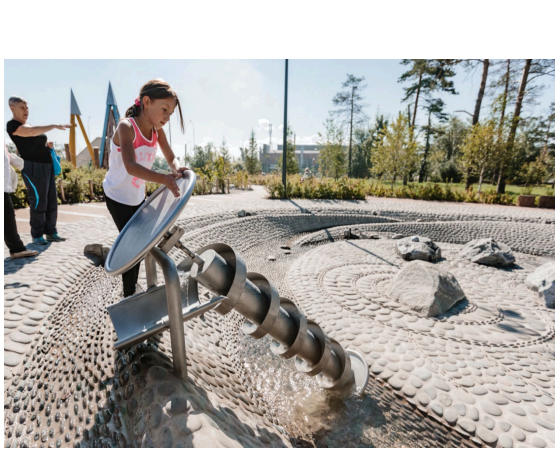

Archimédův šroub

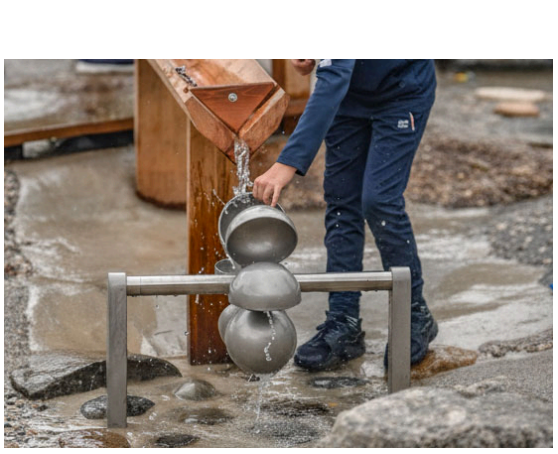

Vodní mlýn

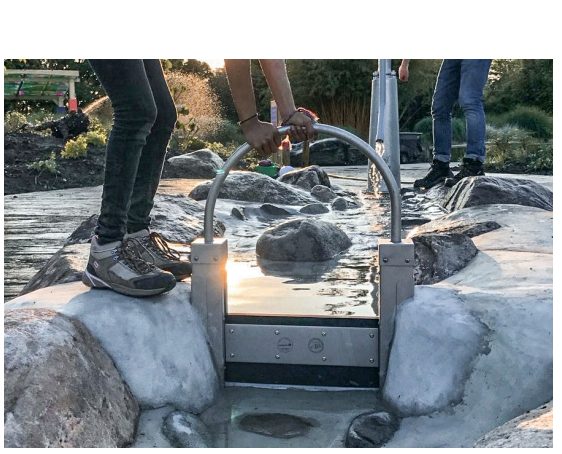

Přehrada na kaskádě

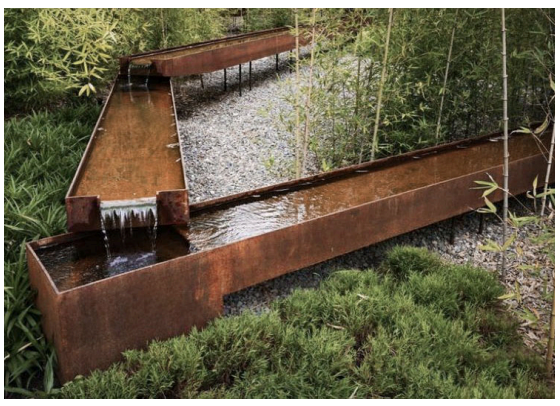

Kaskády vedoucí od Archimédova šroubu k druhému zastavení

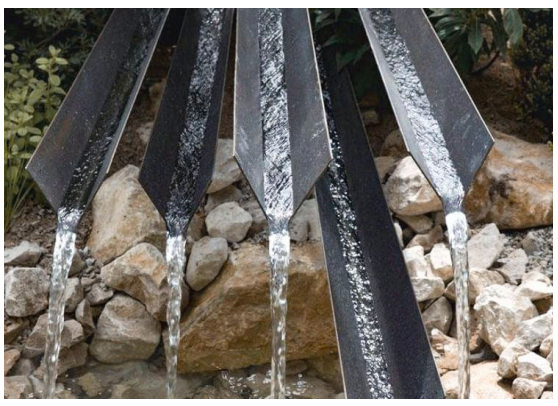

2/ Odraz

Voda postupně stéká k druhému zastavení, kde se rozlévá do několika mělkých velkoformátových kovových talířů umístěných mezi stromy. Každý z nich pojme jen několik centimetrů vody, která se po celé ploše rozprostře do tenké vrstvy a vytvoří souvislou hladinu, která se promění v zrcadla. Odraz zde není pouze vizuálním efektem, ale prostředkem, skrz který můžeme vnímat prostor. Zachycuje koruny stromů, oblohu i siluetu člověka sklánějícího se nad vodou. Obraz se mění s úhlem pohledu i s intenzitou světla, střídá se hra světel a stínů.

Naplnění je však závislé na fyzické aktivitě návštěvníka na 1. zastavení — bez jeho zásahu zůstávají talíře prázdné. Instalace tak pracuje s kontrastem mezi suchou plochou a okamžikem, kdy se prostor oživí odrazem.

Mělkost nádob zajišťuje rychlé vysychání a zamezuje stagnaci vody. Zároveň vytváří příležitostný zdroj vody pro drobné ptactvo, čímž se přirozeně zapojuje do ekosystému místa.

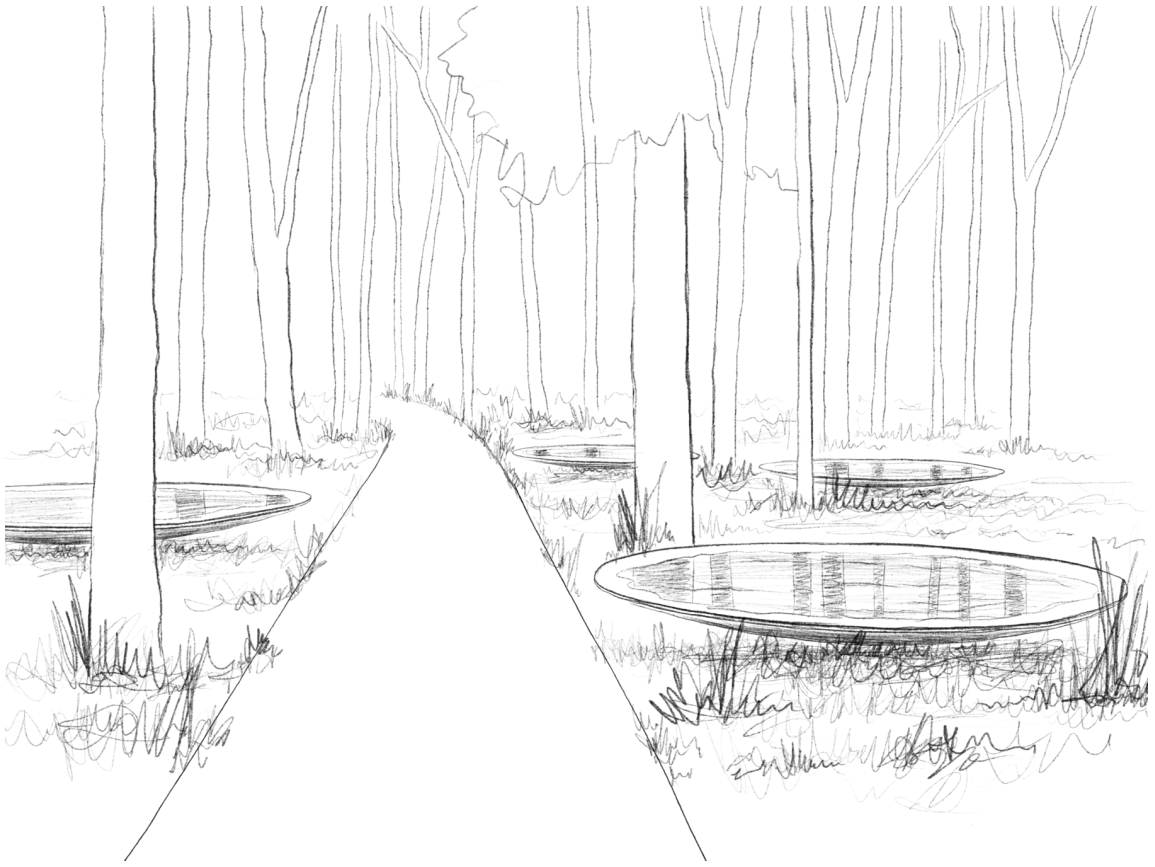

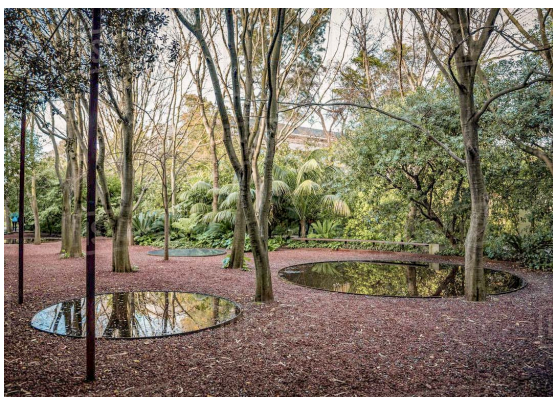

3/ Hravost

Třetí zastávka stezky je koncipována jako prostor přímého kontaktu s vodním tokem, který vybízí ke zpomalení, zastavení a fyzickému prožitku vody. Stezku v tomto místě protíná soustava mol vybíhajících do řeky v různých směrech a délkách. Materiálové přerušení kontinuity cesty upozorňuje na změnu charakteru místa a vytváří prostor pro zastavení i hru.

Návštěvníci si mohou sednout na hranu mola, namočit nohy do řeky a vnímat její teplotu, proud i zvuk. Zastávka pracuje s vodou jako se smyslovým médiem, v němž se motiv hravosti projevuje například možností pouštění lodiček. Jednotlivá mola jsou rozmístěna tak, aby mezi nimi bylo možné po proudu posílat lodičky, čímž se prostor proměňuje ve sdílené herní pole a podporuje interakci mezi dětmi i dospělými.

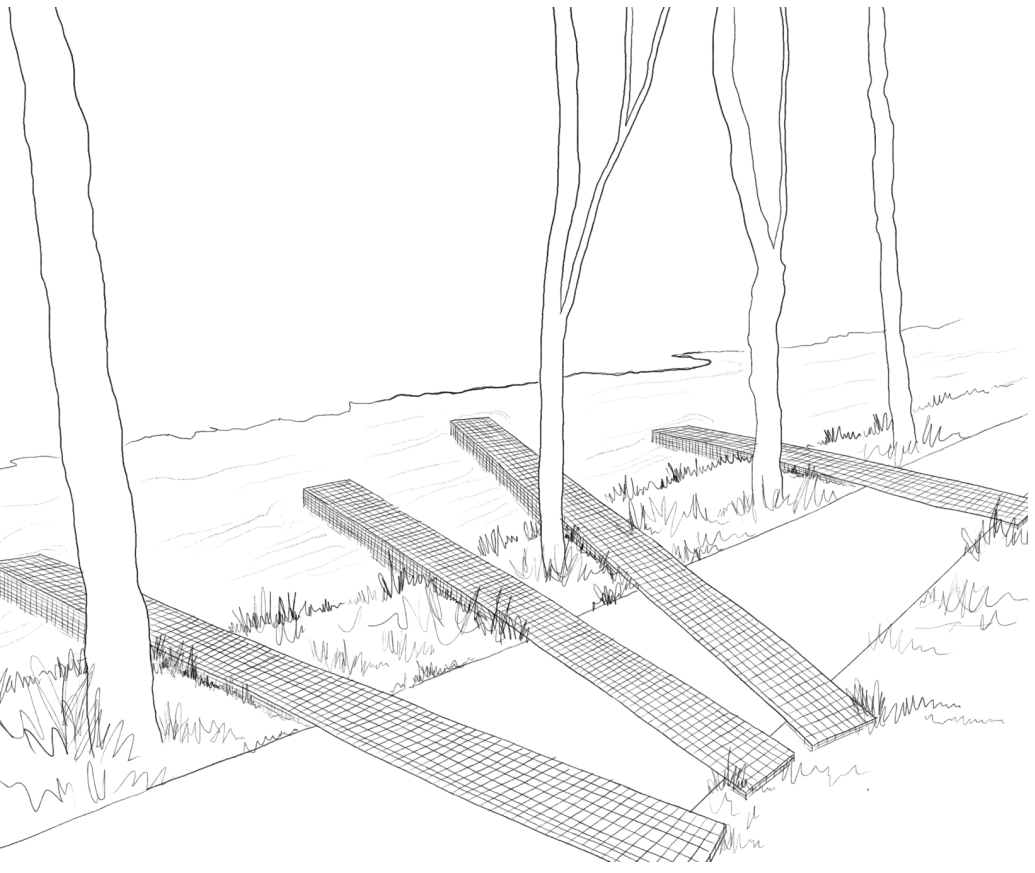

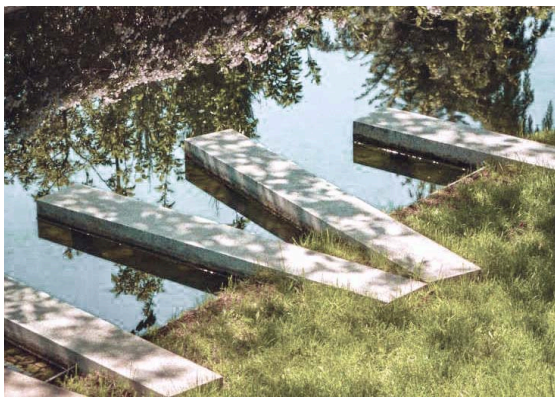

4/ Ohniště

Místo se nachází v bodě křížení tří navržených tras a přirozeně se otevírá směrem k louce s výhledy do krajiny. Právě tento výhled se stává klíčovým prostorovým motivem pobytu a setkávání, který je akcentován vložením ohniště jako centrálního prvku místa. Při příchodu z větší vzdálenosti zůstává místo skryté pod linií horizontu. Návštěvník tak nejprve vnímá krajinu a otevřený charakter louky, zatímco samotné ohniště se odhaluje postupně až v okamžiku přiblížení se.

Ohniště je navrženo jako drobný amfiteátr, jehož terén se pomocí nízkých stupňů plynule svažuje ke středu. Centrální ohnisko je obklopeno štěrkovou plochou, která chrání louku i okolní vegetaci před účinky otevřeného ohně a zároveň jasně vymezuje pobytový prostor. Samotné ohniště má podobu misky z cortenové oceli.

Kruhově uspořádané sezení podporuje společná setkávání, vybízí k rozhovoru a posiluje otevřený a komunitní charakter místa. Sedací prvky jsou tvořeny gabionovými konstrukcemi vyplněnými kamenivem, doplněnými o dřevěné sedací plochy pro zvýšení komfortu. Pod sezením vzniká nenápadný úložný prostor pro dřevěná polena, větve a třísky, které jsou zde částečně chráněny před deštěm a zároveň zůstávají snadno dostupné.

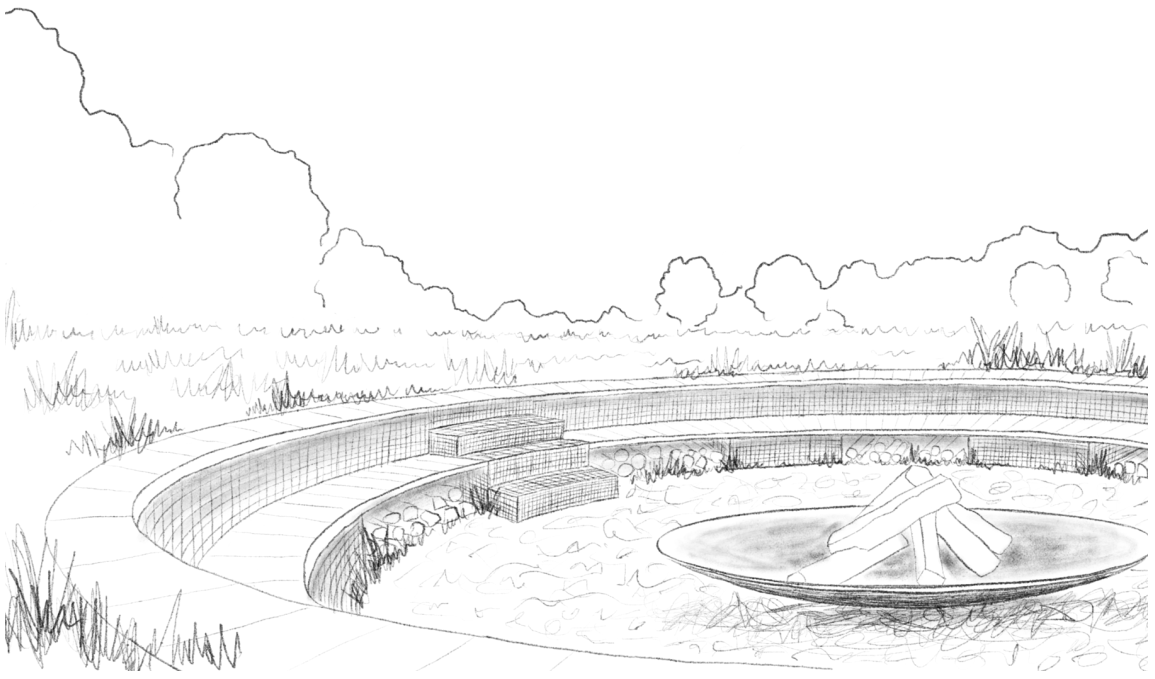

5/ Zkratka

Stezka se u ohniště rozděluje a pokračuje směrem středně dlouhého okruhu. Vede skrz listnatý polozarostlý lesík. V tomto úseku se povrch stezky proměňuje v soustavu dřevěných klád, které se vzájemně překrývají a vytvářejí dobrodružnou pochozí linii nad hustým bylinným patrem. Trasa se přirozeně klikatí mezi stromy, keři a vysokými bylinami, reaguje na jejich rozmístění a vytváří cestu, která působí volně a organicky, přesto však zůstává čitelná a vytváří jasný průchod krajinou.

6/ Propojení

Řeka Lužnice dnes tvoří hranici mezi Českými Velenicemi a rakouským Gmündem. Dříve však obě části fungovaly jako jedno město. Historické události je ale na téměř sto let rozdělily a každé se dál vyvíjelo samostatně.

Lávka je navržena jako výrazný, robustní prvek — vědomá lidská stopa v přírodním prostředí. Těleso lávky má podobu kvádru formovaného gabionovou konstrukcí. Ocelová mříž zachovává průhledy k hladině řeky a zároveň umožňuje, aby při zvýšeném stavu voda konstrukcí volně a plynule proudila dál. Vstup na lávku je akcentován schodem. Tento drobný výškový rozdíl zpřítomňuje akt překročení. Připomínku doby, kdy byl přechod hranice složitý a zatížený kontrolou. Návrh reaguje na tuto přerušenou kontinuitu a chápe překročení vody jako symbolické i fyzické obnovení vztahů mezi oběma břehy.

Na obou čelních stranách kvádru, orientovaných ve směru pohybu, je umístěn název města, do něhož návštěvník vstupuje.

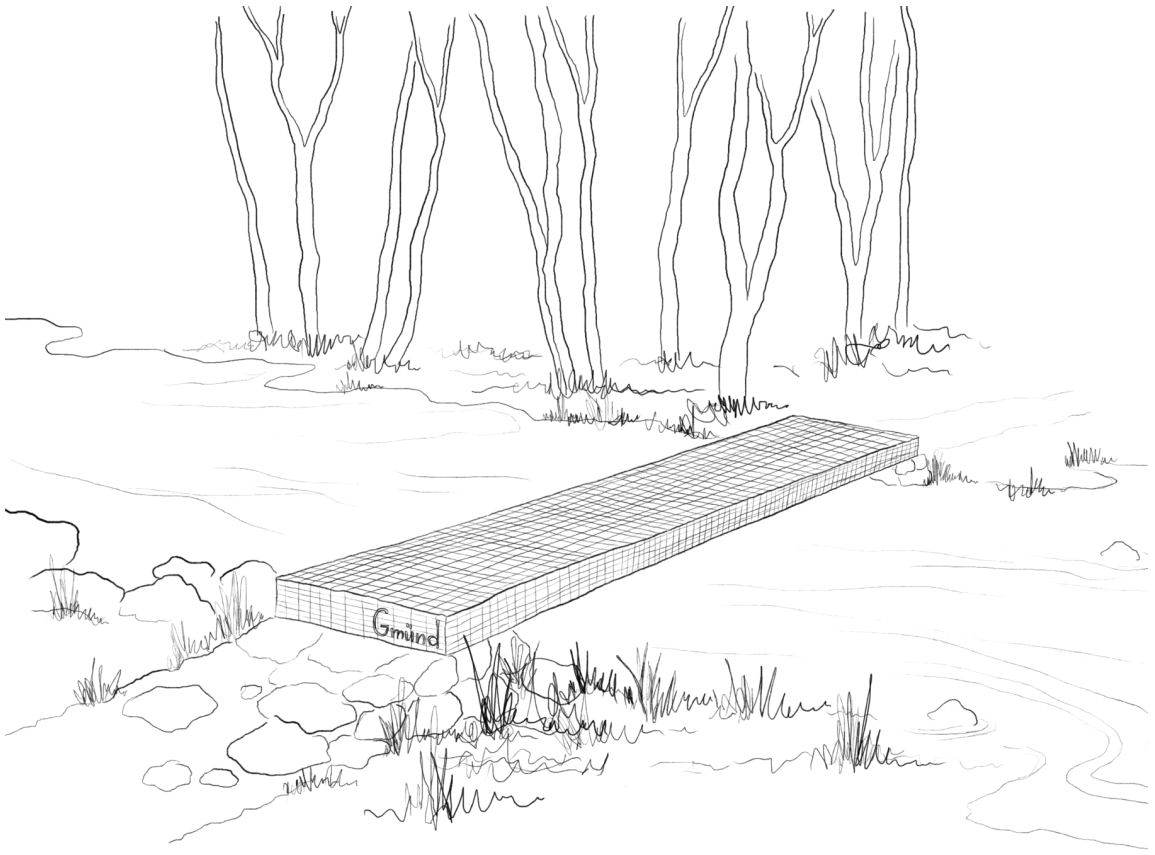

7/ Louka klidu

Jednoduchou a pravidelnou údržbou vzniká v lesním porostu klidná loučka obklopená lesíkem — malý palouk, do něhož proniká rozptýlené sluneční světlo mezi korunami stromů a umožňuje rozkvět lučního kvítí.

Posezení je záměrně umístěno mimo přímé pohledy ze stezky, aby byla zachována atmosféra skrytého paloučku. Neodhaluje se okamžitě, objevuje se až při zpomalení a ochotě objevovat.

Zastavení tvoří velkorysý dřevěný rám vypnutý sítí, do níž se lze opřít nebo se do ní i částečně položit. Konstrukce je nakloněna přibližně pod úhlem 45 stupňů a dimenzována tak, aby umožnila pohodlné sezení i několika osobám současně. Nakloněná poloha umožňuje tělu přirozeně se uvolnit, bez nutnosti aktivního sezení, a přirozeně vede naše pohledy vzhůru, do korun stromů. Listí, světlo a pohyb větru se zde stávají hlavním vizuálním podnětem.

8/ Zvuky přírody

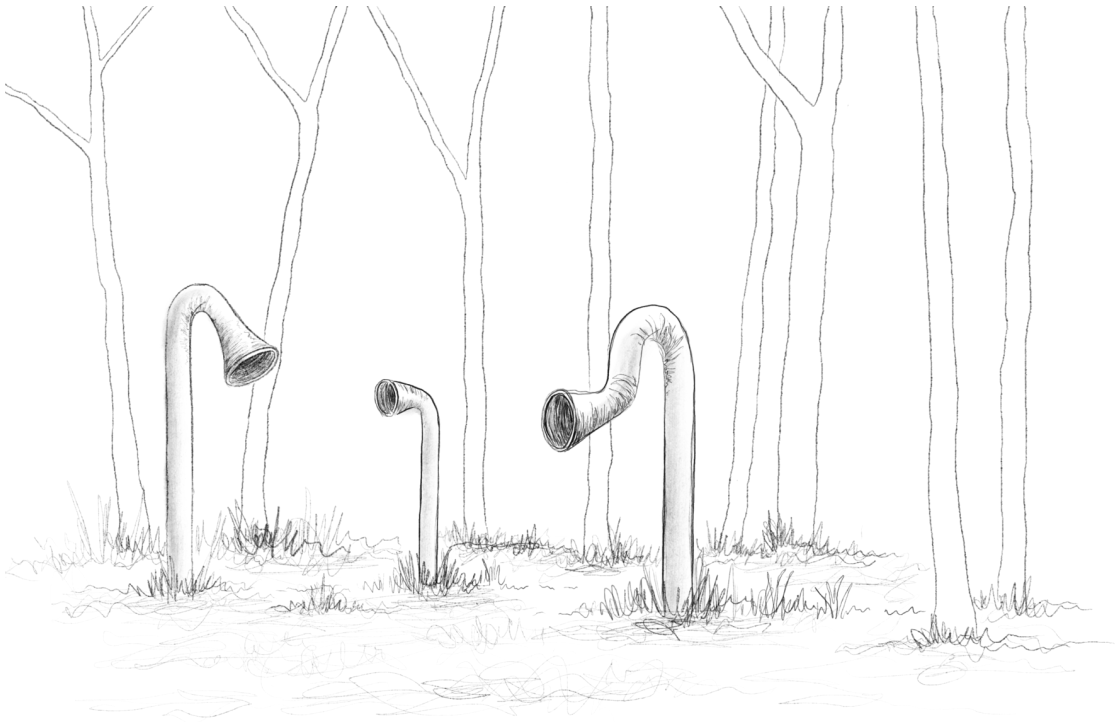

V místě, kde se stezka přibližuje k řece, se zvuk stává hlavním médiem a vytváří neviditelnou, ale silnou vazbu mezi člověkem a okolní přírodou.

Ústředním prvkem zastavení je systém kovových mluvících trubic, které fungují jako jednoduchý mechanismus pro přenos zvuku. Trubice propojují jednotlivé body v lese a umožňují komunikaci mezi dvěma lidmi — podobně jako telefon. Zvuk se v kovovém těle trubice zesiluje, rezonuje a je přenášen na vzdálené místo. Střední část systému je vedena pod terénem, čímž se ztrácí přímá vizuální kontrola nad tím, s kým je člověk ve spojení. Vzniká moment nejistoty a hledání.

Součástí instalace je také samostatné naslouchadlo orientované směrem k řece. To nepřenáší lidský hlas, ale zachycuje a zesiluje zvuk vody. Šumění, proudění, jemné šplouchání a tiché hučení toku. Zvuk vody, běžně přítomný jako pozadí, je zde vytažen do popředí a vnímán jako samostatná vrstva prostoru.

9/ Pohled za hranice

Trasa zde mění svůj směr. Stezka se fyzicky odklání, avšak vizuální vazby pokračují dál. Chodec je veden k uvědomění si rozdílu mezi pohybem těla a pohybem pohledu. Zatímco kroky se stáčejí zpět do vymezené linie okruhu, krajina zůstává otevřená a čitelná v dálce. Návrh pracuje s napětím mezi dostupností a nedosažitelností, mezi jasně definovaným prostorem stezky a širokou, volnou plání v dáli.

Dominantním prvkem zastavení jsou prvky z kovových kuželovitých trubic, fungujících jako směrové dalekohledy. Tyto prvky nepřibližují obraz, ale naopak zacilují pozornost. Vedou pohled k vybraným výřezům krajiny — ke stromům a jejich listům, k otevřené louce s jemným pohybem travin ve větru, nebo k zemi v bezprostřední blízkosti, jejíž struktura a stav se proměňují v závislosti na počasí.

Zastavení nám umožňuje vnímat krajinu nejen jako cíl pohybu, ale jako kontinuální, sdílený prostor přesahující fyzické vymezení stezky.

10/ Hlídka

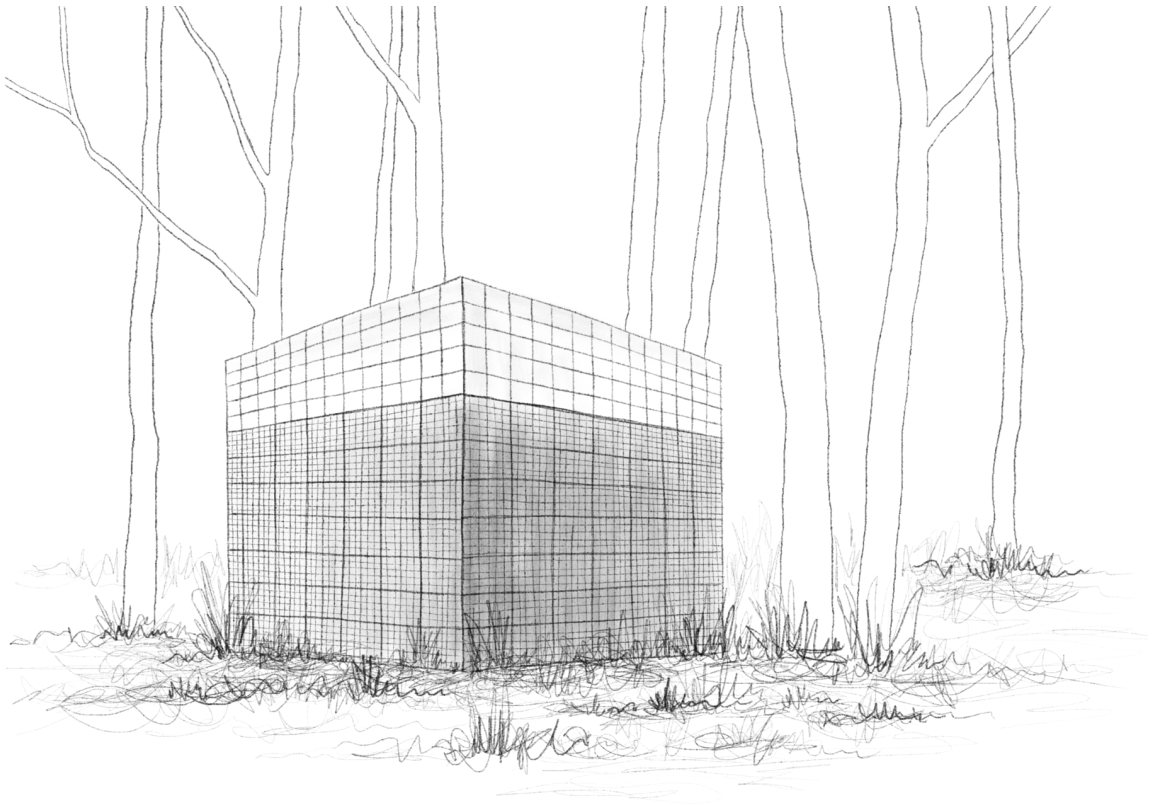

Na místě stávající betonové skruže vzniká vyhlídka, která využívá její hmotu jako základnu a vyvýšený bod pro pozorování krajiny. Tvoří podlahu i konstrukční jádro návrhu a určuje její základní rozměr. Je obestavěna gabionovou konstrukcí s kamennou výplní, která vytváří kompaktní pohledovou stěnu a dává místu výraz pevného bodu v krajině. Ve vyšší úrovni přechází gabion do samotné ocelové mříže bez výplně a pokračuje jako subtilní zábradlí umožňující průhledy do okolí.

Vstup je situován ze zadní strany. Návštěvník musí objekt nejdříve obejít, aby nalezl kovový žebřík. Pohyb kolem hmoty tak posiluje vnímání její robustnosti.

Vyhlídka svou materiálovou syrovostí a hmotností připomíná lidský zásah do krajiny i její minulost. Je otevřená směrem do volného prostoru s výhledem k rakouské straně, zatímco zezadu ji chrání les, podobně jako tradiční posedy, které se obracejí do krajiny, ale zároveň si i kryjí záda.

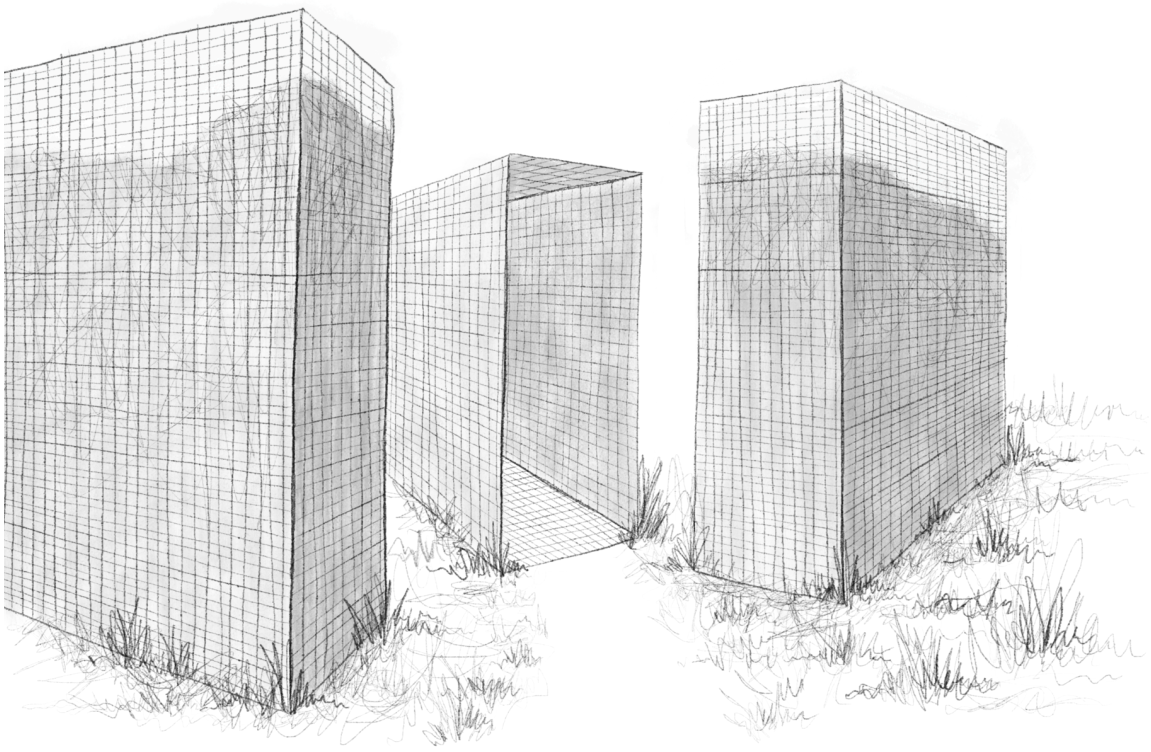

11/ Ztracená svoboda

Zastavení odkazuje k pohnuté historii Českých Velenic a k tématu železné opony. Připomíná dobu, kdy byl přechod přes hranice spojen s bariérou, kontrolou a nemožností volného pohybu. Návrh pracuje s prostorovým prožitkem omezení, kdy si člověk uvědomí hodnotu svobody právě skrze její dočasné zúžení.

Prostor je komponován ze tří vysokých gabionových kvádrů. Při prvním pohledu vytvářejí zdánlivě neprostupnou stěnu. Jednotlivé hmoty jsou mírně pootočeny, čímž narušují osu průhledu a posilují dojem nejistoty.

Teprve při přiblížení se odhalí, že prostřední kvádr je dutý a umožňuje průchod. Stezka jím prochází v úzkém sevřeném prostoru vymezeném ocelovou konstrukcí. Evokuje klec – pohyb je možný, ale omezený, kontrolovaný, bez možnosti úniku do stran. Návštěvník se ale může rozhodnout, jestli projít vyznačenou trasou skrz klec, anebo stezku opustit a obejít hmoty volně mezi nimi. Volba trasy se stává osobním gestem.

12/ Tajná stezka

Trasa navazuje na historickou alej pohraniční stráže a vede územím hraničního pásma. Paralelně s ní dnes existuje oficiální hraniční přechod, stezka však připomíná skryté linie z období, kdy svoboda pohybu nebyla samozřejmostí.

Tajná stezka je nenápadným, úzce vymezeným průchodem krajinou. Je tvořena pochozí ocelovou mříží umožňující pohodlný pohyb jednoho člověka. Setkání dvou chodců vyžaduje zpomalení, vyhýbání a vzájemnou pozornost.

Stezka je vedena skrze bujnou, nekorigovanou vegetaci. Příroda si zachovává svou autonomii a může volně prorůstat skrze ocelovou mříž. V některých úsecích je cesta zřetelná a otevřená, jinde téměř mizí v porostu. Průchod se tak neustále proměňuje. Pokud však nebude využívána, postupně zaroste a splyne s okolím. Tajná stezka tak funguje jako prostorová připomínka minulosti, která je čitelná pouze skrze pohyb, objevování a osobní zkušenost.

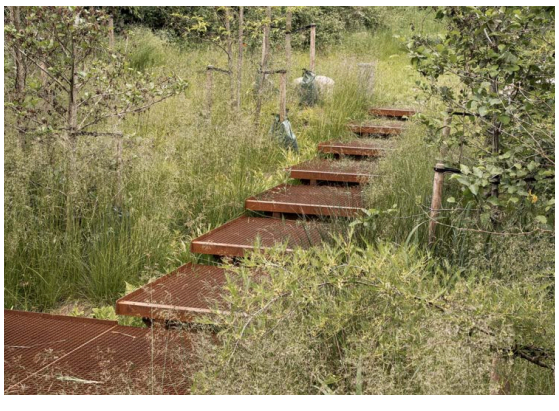

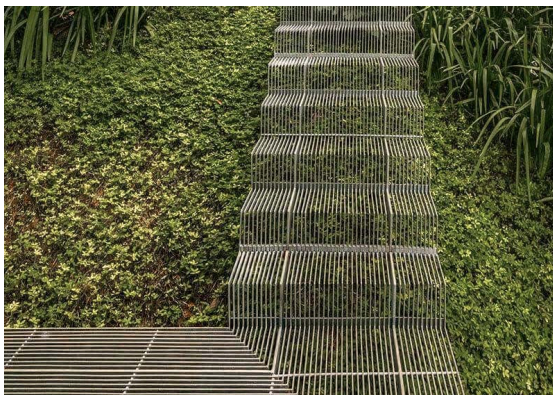

13/ Opona

Březová alej, kudy v minulosti pravidelně procházela pohraniční stráž, se stává nositelem další vrstvy příběhu místa. Do její osy z obou dvou stran aleje je vložena prostorová kompozice pracující s motivem opony jako brány. Prvku, který odděluje, filtruje a vymezuje průchod. Brána jako připomínka někdejší kontroly a uzavřenosti hranice.

Kompozici tvoří čtveřice gabionových portálů řazených za sebou v ose původní cesty. Jejich rámy se postupně zmenšují a vytvářejí perspektivní zúžení, které zesiluje vnímání prostoru i samotného pohybu. Portály vymezují průchod ze všech stran, včetně prahu při zemi, který je třeba vědomě překročit. Materiálová robustnost a rytmické opakování rámů odkazují k období, kdy byl pohyb tímto místem pod dohledem a přechod hranice téměř nemožný.

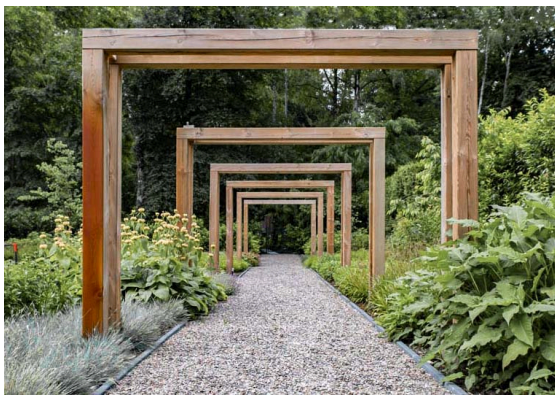

14/ Pohraniční stráž

V úseku, kde stezka sleduje linii březové aleje, se krajina protíná s historickou stopou původní trasy pohraniční stráže. Pravidelný rytmus kmenů vymezuje prostor bývalé kontroly a dohledu. Dnes se toto místo proměňuje v otevřený prostor pohybu a hry.

Do aleje je citlivě vloženo lanové hřiště, které využívá stávající stromy jako přirozené kotvící body. Mezi kmeny se napínají lana, sítě a balanční prvky doplněné o subtilní dřevěné sloupky. Konstrukce je lehká a transparentní, aby nenarušovala charakter místa ani rytmus stromové linie.

Součástí aleje jsou také herní prvky vzniklé z pokácených stromů při úpravách okolní zeleně. Masivní kusy kmene se stávají překážkami, stupni i místy k posezení. Materiál tak zůstává v krajině a získává nový význam. Zastavení pracuje s kontrastem mezi tématem kontroly a svobody. Prostor, který byl dříve symbolem omezení, se mění v místo spontánního pohybu, rovnováhy a dětské radosti.

Dřevěné kůly s lanovými herními prvky

Lanové herní prvky napnuté mezi stromy

Veřejné projednání

Tématem setkání bylo řešení koncepční studie vycházkového okruhu za Besedou. Cílem setkání bylo seznámit veřejnost s dosavadním průběhem a rozpracovanými návrhy této lokality, zjistit podněty a zpětnou vazbu k rozpracovaným návrhům a umožnit diskuzi a dotazy veřejnosti se zpracovateli vize rozvoje – týmem City Upgrade a zadavateli vize rozvoje – zástupci města České Velenice.

Forma a průběh

Setkání s veřejností proběhlo v pondělí 8. 12. 2025 v 17-19 h v komunitním centru Fénix v Českých Velenicích.

Úvodní část setkání se věnovala prezentaci dosavadního průběhu zpracování a rozpracovaným návrhům pro řešení studie, jehož členové jsou architekti, krajinářští architekti a urbanisté, ve spolupráci s dopravním inženýrem, odborníkem na životní prostředí a sociálním a kulturním antropologem. Po úvodní části pracovali účastníci setkání odděleně u 2 kulatých stolů ve složení: 1 moderátor diskuze a veřejnost. Po vzájemném představení účastníků se zhruba 1 hodina věnovala práci s pocitovou mapou města a sběru podnětů a zpětné vazby k odprezentovaným návrhům.

V závěrečné části setkání proběhlo shrnutí práce za jednotlivé kulaté stoly a diskuze s přítomnými zástupci obce (starosta Jaromír Slíva a někteří členové zastupitelstva) a týmem studia City Upgrade (architekt Vratislav Ansorge, krajinná architektka Sylva Javůrková a sociální a kulturní antropoložka Linda Kovářová). Účastníci z řad veřejnosti měli prostor pro své dotazy a diskuzi s nimi.

Účastníci

Celkem se setkání zúčastnilo 10 osob z řad veřejnosti. Z toho bylo o něco více mužů. Z hlediska věku byly zastoupeny věkové kategorie v rozmezí zhruba 35-70 let. Všichni účastníci byli obyvatelé Českých Velenic.

Zjištění – zpětná vazba k návrhu studie

Zpětná vazba k rozpracovaným návrhům pro řešení koncepční studie vycházkového okruhu za Besedou se věnovala dvěma stěžejním tematickým oblastem: pocitové mapě města a veřejnému prostranství před Besedou spolu s vycházkovým okruhem za ní. Účastníci diskuze u jednotlivých stolů byli vyzváni ke sdílení toho, co jim v návrzích k jednotlivým oblastem přišlo vhodně řešené a co naopak nikoli a z jakých důvodů, a aby přišli s vlastními návrhy nebo informacemi podstatnými pro jejich řešení.

Pocitová mapa města

U kulatých stolů s účastníky setkání byla společně tvořena takzvaná „pocitová mapa města“. Na základě své zkušenosti s životem ve městě byly účastníci vyzváni k zhodnocení míst v následujících kategoriích:

místa, kde to místní mají rádi

– vlakové nádraží, které je vnímáno jako dominanta města
– pěší lávka nad železniční tratí vedoucí z vlakového nádraží. V minulosti to bývalo pěkné místo, dnes vypadá hůř. Místní tam rádi chodili a chodí pozorovat vlaky.
– dříve měli rádi prostor před ŽOS
– vodárna (technická památka) u ul. K Drahstavu
– dříve oblíbené místo u koupaliště
– kulturní veřejné prostranství na sídlišti Na Sadech
– prostor u křížení ulic Vitorazská a Jungmannova – klidné místo u lesa na bydlení a v blízkosti řeky
– posezení u hřbitova
– u vodních ploch Velká a Malá Cihelna
– u řeky v místech za ul. Říční

místa, kde se místní cítí bezpečně

– posezení u kapličky na Žižkově Předměstí
– městský stadion
– zahrádky za městským stadionem
– veřejné kulturní prostranství na sídlišti Na Sadech
– alej vedoucí z vlakového nádraží podél ul. Revoluční směrem ke kulturnímu domu Fénix
– podél řeky – po celé délce řeky
– u vodní plochy Velká cihelna

reprezentativní místa, kam by místní vzali návštěvu

– kaplička na Žižkově Předměstí
– kulturní dům Fénix
– kostel sv. Anežky české
– skatepark na ul. Trocnovská
– městský stadion
– Gmünd

místa, kam místní nechodí, která se jim nelíbí

– na ulici Vitorazská za podchodem pod železniční tratí směrem k Besedě
– prostory na ulici Vitorazská před podchodem pod železniční tratí kvůli hernám, vietnamským večerkám, nepořádku atp.
– skládka u vodní plochy Velká cihelna
– prostory ŽOS
– “vjezd do města” z rakouské strany – prostory na ulici třída Čsl. legií před hraničním přechodem kvůli hernám, nočním klubům, neopraveným domům atp.

místa, která podle místních fungují jako centra města

– “Na sídlišti” – veřejný prostor u ul. T. G. Masaryka na sídlišti Na Sadech v současnosti funguje jako kulturní prostranství a i v budoucnu by si mělo zachovat tento ráz a být jedním z “center” města
– veřejné prostranství na Vitorazské před kulturním domem Fénix funguje jako centrum města a i v budoucnu by tak mělo nadále fungovat
– “U Pavlásků” – na rozhraní ulic Vitorazská a Tylova. Tento prostor funguje jako “centrální” veřejný prostor pro část města za tratí

Veřejná prostranství kolem Besedy a vycházkový okruh za ní

Celkově byly návrhy řešení veřejných prostranství kolem kulturního domu Beseda hodnoceny kladně s řadou podnětů týkajících se jejich stávajícího i možného využití. Kladně bylo vnímáno zejména funkční propojení prostoru pro cílovou skupinu seniorů a zároveň dětí z přilehlého mateřského klubu. Návrh veřejné zahrady za Besedou byl vnímán velmi pozitivně. Cílovými uživatelskými skupinami budou pravděpodobně senioři a děti. Pro děti není v současnosti v okolí prostor, kde by si mohly hrát. Zároveň se jedná o prostor, v jehož okolí bydlí značná část místních romských občanů. Účastníci setkání upozornili na některá specifika jejich chování ve veřejném prostoru a potřebu zajištění životnosti nových navrhovaných prvků v řešeném prostoru – například volbou vhodných materiálů, apod. Navrhovaný vycházkový okruh byl také hodnocen velmi kladně.

K jednotlivým návrhům byly zaznamenány tyto konkrétní podněty:

veřejné prostranství před Besedou

– v současné době je v prostoru před Besedou problém s parkováním kvůli nedaleké ZŠ, proto byl vznesen podnět k prověření, zda navrhované parkovací kapacity budou dostačující
– podle informací 1 účastníka setkání (zaměstnanec technických služeb města) se dopravuje do Besedy technika z ulice Vitorazská, neboť vchod z ul. Říční je do patra bez výtahu. Je třeba to zohlednit v návrhu šířky ulice a parkovacího stání v ul. Vitorazská přímo před Besedou.
– návrh na umístění parkovacích stání do ul. Vitorazská přímo před domov pro seniory oproti navrhovaným parkovacím stáním přes silnici z důvodů zrychlení dopravy

veřejná zahrada za Besedou

– v místech navrhovaného amfiteátru umístit spíše multifunkční sportovní hřiště, které by mohlo sloužit nejen pro děti z přilehlého mateřského klubu, ale i pro děti z nedaleké ubytovny či pro Romské děti. Pro kulturní akce a účely by stačil navrhovaný multifunkční prostor za Besedou. V místech amfiteátru by se dal prostor tedy využít zejména pro sportovní účely. Podle informací účastníků setkání se v současnosti amfiteátr nevyužívá, v minulosti se využíval například na Den dětí.
– v tomto prostoru by mělo být nějaké zastíněné místo pergolou – například terasa s posezením nebo část multifunkčního prostoru
– návrh na umístění veřejných toalet, například v prostorách Besedy
– ovocný sad hodnocen kladně, je ovšem nutné pamatovat na riziko možné devastace uživateli těchto veřejných prostor
– umístit do zahrady okrasné keře

vycházkový okruh za Besedou

– doplnit o možnost inline bruslení a jízdu na kole
– zařadit do okruhu nejjižnější bod Českých Velenic
– propojit okruh s Rakouskem
– zvětšit okruh i směrem na opačnou stranu – za ul. Hanušova západně směrem k ul. Jungmannova
– podnět na umístění kempu nebo nějakého jiného typu ubytování zejména pro cyklisty a další turisty, například v místech u koupaliště
– doplnit lavičky v místech u Velké Cihelny a od Vitorazské směrem ke hřbitovu
– umístit po okruhu odpadkové koše
– dle informací účastníků setkání je betonový objekt, navrhovaný jako součást vycházkového okruhu, bývalou studnou
– návrh na umístění parkoviště do prostoru za ul. Dílenská

Další

– byl zaznamenán návrh na revitalizaci hřbitova

Seznam zdrojů

[1] s. 17 Sonei-ji pavilon, SANAA (zdroj: https://www.thisispaper.com/mag/sonei-ji-cemetery-pavilion-sanaa)

[2] s. 17 Návštěvnické centrum ZOO Chapultepec, TEAM730 (zdroj: https://www.archdaily.com/985867/educational-area-and-visitor-service-center-of-chapultepec-zoo-team730)

[3] s. 17 Univerzitní kampus (zdroj: https://www.succulentsandmore.com/2017/09/asu-mesa-az-university-campus-that.html?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed:+BambooAndMore+(Succulents+and+More)&m=1)

[4] s. 17 Příklady realizace gabionových košů se sezením (zdroj: https://www.stavebnictvi3000.cz/clanky/gabiony-mohou-byt-pusobivym-dekorativnim-prvkem-i-alternativou-betonovych-konstrukci)

[5] s. 17 Obrázek (zdroj: https://www.gabionyhappy.cz/gabionove-dekorace/)

Koncepční studie vycházkového okruhu za Besedou

48.7622686N, 14.9599142E

On-line verze:

https://velenice.cityupgrade.cz

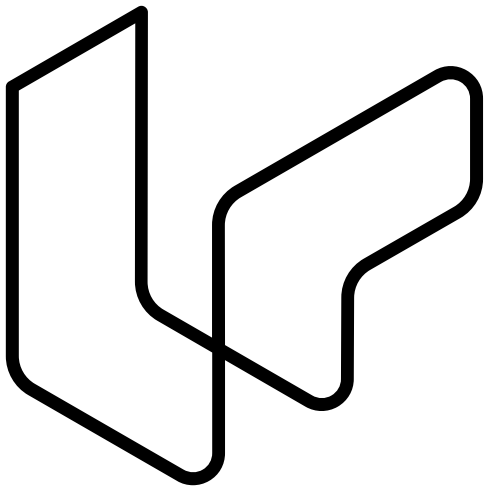

City Upgrade